

Kā vērtē 2020. gadu

Dažādu nozaru pārstāvji.

→ 6.-7. lpp.

Gan mūsu **sportisti**, gan šķēpmetēji **Zigismunds Sirmais** un **Līna Mūze**.

→ 10.-11. lpp.

Kurzemnieka radošā komanda.

→ 8.-9. lpp.

**PELDE ZIEMĀ?
KĀPĒC GAN NE!**

→ 5. lpp.

Stāsta Kārlis Mednieks, Mārtiņš Rūtenbergs un Modris Zaķis.
Interesentus gaida *Kuldīgas roņi*.

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Kurzemnieks

Cena
1,20 eiro

Nr. 102
(11 633)

Trešdiena, 2020. gada 30. decembris

Elisas Rudzītes foto

Lai nākamais gads jums, mīļie Kurzemnieka lasītāji, atnes:

- veselību un drošību,
- ticību un saticību,
- iespēju būt kopā ar tuviniekiem un draugiem,
- darba prieku un dzīvesprieku!

Jūsu Kurzemnieks

Kovida testu stacija Kuldīgā – pirmā ārpus Rīgas un trešā Latvijā. To ierīkojusi E.Gulbja laboratorija.

→ 4. lpp.

Cik patiesības Vecgada ticējumus? Un kādi tik piedzīvojumi nav bijuši!

→ 14. lpp.

Ko prognozē

Alsungas, Skrundas un Kuldīgas novada pašvaldību vadītājas.

→ 2. lpp.

Vakcinēs medikus arī mūspusē.

→ 4. lpp.

OTRDIEN, 5. janvārī, kopā ar laikrakstu abonenti saņems arī Kurzemnieka jauno bilžu kalendāru.

Nākamais laikraksta numurs – OTRDIEN, 5. janvārī.

Tajā lasiet:

- Personība. Juris Geide.
- Kādi jaunumi nākamgad senioriem.
- Kā rast atbildes auguma terapijā.
- Vinetas Baukšes kustību padomi.
- Dažādi konkursi brīvbrīdim.

ISSN 1407-9755

REDAKCIJAS SLEJA

Un avīze turpina ceļu pie lasītājiem

„Avīze turpina iznākt!” Tā bija mana atbilde, martā sākoties kovidam. Mēs pārgājām uz daļēji attālinātu darbu, ātri vien apguvām jaunas iemaņas un sapratām, ka žurnālists ir tā profesija, kurā dīkstāve nūdien nedraud. Tieši pretēji – pieprasījums pēc aktuālākajām ziņām, sabalansētības, skaidrojumiem, dažādiem viedokļiem, problēmu risinājumiem utt. tikai pieaug.

Neviens negaidījām, ka tagad, kad sācies tā sauktais otrais kovida vilnis, situācija būs tik sarežģīta, būs daudz vairāk problēmu, vairāk vilušos cilvēku, vairāk maldu ziņu un agresijas, bet mazāk pacietības un iecietības. Ar to visu sastapāties arī savā darbā. Bet avīze turpināja iznākt. Ar nelielu finansiālu valsts atbalstu (bet paldies arī par to, protams), ar jaunas, radošas pieejas meklējumiem, arī sadarbībā ar citiem reģionālajiem laikrakstiem, ar Kuldīgas novada pašvaldības atbalstu pielikumam *Radošā Kuldīga* un ielu un pagastu stāstiem.

Un avīze turpinās iznākt arī nākamgad! Kā gan citādi, ja mums ir savi uzticamie lasītāji, ja mūsu reklamdevēji novērtē reklāmu un sludinājumu atdevi, ja mūsu komandā ir radoši, savas jomas pārzinoši žurnālisti, maketētājas un citi darbinieki! Tāpēc vispirms šoreiz gribu teikt paldies tieši kolēģiem: Ingunai Spulniecei, Inesei Opeltai, Dinai

Poriņai, Dainai Tāfelbergai, Jolantai Hercenbergai, Elisai Rudzītei, Intai Jansonei, Sandrai Grīnvaldei, Lailai Liepiņai, Inesei Slūkai un Albertam Dinteram! Otrkārt, par atsaucību, interesantiem rakstiem un fotogrāfijām pateicos mūsu ārštata autoriem: Mārītei Milzerei, Ievai Rupenheitei, Katrionai Luīzei Rožlapai, Alisei Volanskai, Katrīnai Blauai, Katrīnai Spulniecei-Aišpurei, Aijai Puzarelei, Evelīnai Vasiļčikai, Indaram Vētrājam, Eduardam Skabim, Elizabetei Rublānei, Rūtai Mediņai, Jēkabam Aleksandram Krūmiņam u.c. Treškārt, paldies mūsu sadarbības partneriem – tipogrāfijai *Mūkusala*, *Latvijas Pastam*, *Preses servisam*, veikaliem un citām vietām, kur avīze tiek tirgota. Paldies par padomiem datorspeciālistam Gaidaram Smirnovam, par atbalstu mūsu konkursiem – Kuldīgas novada muzejam, *Pindzelei*, *Cikādei*, *Akcentam* un suši bāram *Hercogs*.

Tagad jau tik sens liekas janvāra notikums, kad skaisti nosvinējām Kuldīgas drukātās preses 110 gadus! Arī augstā saņemtā Latvijas Žurnālistu asociācijas Izcilības balva *Kurzemniekam* par sociālo rakstu sēriju jau pagātnē, un nu jāturpina labi iesāktais un jārada jaunas lietas. Jo dzīve neapstājas un avīze turpina iznākt.

Lai drošs, mierīgs, veselīgs jums katram jaunais gads!

Ar cieņu – redaktore **Daiga Bitiniece**

Te mēs, priecīgā *Kurzemnieka* komanda, 25. janvārī kultūras centrā sarīkojām *Presei Kuldīgā – 110*. Attēlā iztrūkst Ineses Slūkas, Dainas Tāfelbergas un arī Elisas Rudzītes, kura vēl nebija sākusi šeit strādāt. Toties vēl kopā ar mums ir jaukās kolēģes Aiga Blumberga un Lāsma Reimane, kuras šogad pieņēmušas jaunus izaicinājumus.

TRĪS PAR VIENU

SABALANSĒT VAJADZĪBAS AR IESPĒJĀM

1. Daiga Kalniņa, Alsungas novada domes priekšsēde:
– Nākamgad būs liels uzdevums vajadzības sabalansēt ar budžeta iespējām, ņemot vērā grūti prognozējamo nākotni gan Covid-19 ierobežošanas, gan novadu apvienošanas kontekstā. Izaicinājums ir arī prognozēt palielinājumu sociālajā budžetā, ņemot vērā daudzās izmaiņas pabalstos un prognozējamo bezdarba pieaugumu ekonomiskās krīzes dēļ.

Gada sākumā beigsies mūsu izsludinātais iepirkums, lai novadā visu ielu apgaismojumu nomainītu pret energoefektīvāku, kas ietaupījumu dos jau uzreiz pēc nomaiņas. Tikos noslēgts tāds līgums, ka pašvaldībai nav uzreiz jāiegulda lieli līdzekļi, bet maiņas izdevumus varēs samaksāt piecos gados no elektrības ietaupījuma.

Budžetu plānots apstiprināt janvārī, kad tiks pieņemts gala lēmums par darbiem. Prioritāri nauda tiks atvēlēta pašvaldības autonomajām funkcijām, kā arī iesāktajiem projektiem. Jāpabeidz viduslaiku pils glābšanas darbi, jāturpina atjaunot Alsungas ciema vairāk noslogoto ielu virskārtu, pēc pulcēšanās ierobežojumu atcelšanas darbība jāsāk dienas centrā, kā tas paredzēts novada attīstības plānā.

Pašvaldība turpinās atbalstīt mazās uzņēmējdarbības iesākšanas projektus (katru gadu konkursā tiek piešķirts līdz 1000 eiro vienam projektam, atbalstot trīs). Uzņēmējdarbības atbalsts ilgtermiņā palielina nodokļu ieņēmumus un samazina izmaksājamos pabalstus. Lai cilvēkus iesaistītu kopienas dzīves uzlabošanā, tāpat kā līdz šim tiks atbalstīti iedzīvotāju iniciatīvas projekti un biedrību aktivitātes, kas vērstas uz kultūras, sporta un citiem sabiedrībai nozīmīgiem pasākumiem.

Kādas ir jūsu nākamā gada prognozes?

DAUDZ SAIMNIECISKU DARBU

2. Loreta Robežniece, Skrundas novada domes priekšsēde:
– Jaunais gads solās būt saspringts līdz ar visu trīs novadu apvienošanu un iekļaušanos jaunajā formējumā, lai kopā turpinātu katrā iesāktos darbus. Noteikti jāreķinās ar to, ka mazāks būs iedzīvotāju ienākuma nodoklis un nauda no finanšu izlīdzināšanas fonda, un tas liek pieņemt ļoti pārdomātus lēmumus, lai attīstība turpinātos visā jaunajā novadā.

Tā kā visi trīs novadi ir vienojušies, ka līdzšinējais attīstības un investīciju plāns tiks pagarināts līdz 2022. gadam, Skrundas novadā vēlreiz esam pārskatījuši nākamā gada prioritātes, kurās iekļauta infrastruktūras sakārtošana, autoostas remonts, vidusskolas remonta turpinājums, skvēru un laukumu labiekārtošana. Arī pagastos darbs turpinās. Nīkrācē plānots salabot zvanu torni, atjaunot ielu segumu, svarīgi ir stiprināt pamatskolas spējas un alternatīvās mācību metodes. Rudbāržos turpināsim sadarboties ar Ārlietu ministriju, lai nākotnē tur tiktu izveidota kadetu skola, savukārt Raņķos labiekārtosim estrādi un parku.

Šis gads daudzās jomās bijis izaicinājumiem bagāts, esam mācījušies pielāgoties neierasti apstākļiem. Noslēdzot gadu, grūti prognozēt, kā Covid-19 būs ietekmējis mūsu novadu un katru iedzīvotāju. Tāpēc vēl jo svarīgāk ir izveidot darbu struktūru, strādāt komandā ar savas jomas profesionāļiem, darboties ar vēlmi attīstīt jauno novadu, ar spēju saskatīt visu iedzīvotāju vajadzības.

VIENKĀRŠI NEBŪS, BET PLĀNI IR LIELI

3. Inga Bērziņa, Kuldīgas novada domes priekšsēde:
– Administratīvi teritoriālās reformas rezultātā Kuldīgas novads kļūs lielāks, apvienojoties trim novadiem: Kuldīgas, Skrundas un Alsungas. Ar kaimiņu pašvaldībām jau sadarbojamies – ar Alsungu mums ir kopīgs suitu kultūrvēsturiskais mantojums, savukārt ar Skrundu ir vēsturiskas saites, jo savulaik Skrunda bija Kuldīgas rajonā un mums līdz šim brīdim ir kopīga sporta skola. Ja runā par novada pārvaldību, tas nebūs vienkārši, jo attālumi ir lieli. Domājot par attīstību, būtiski ir neaizmirst pašas tālākās vietas un viensētas. Izaicinājumi būs, bet arī resursi būs citi – apvienojoties kļūs lielākas finansiālās iespējas, varēs iesaistīt labākus speciālistus, izmantot viņus efektīvāk.

Nākamā gada budžets Kuldīgas novadam būs par 946 000 mazāks. Tas ir ļoti liels samazinājums. Taču pašvaldības varēs aizņemties prioritāram projektam. Ir iecere par tādu noteikt aktīvās atpūtas laukumus, iekļaujot gan bērnu rotaļlaukumus pilsētā un vairākos pagastos, gan atjaunojamo skeitparku, un tas prasīs ieguldījumu. Tā mēs varētu īstenot aptaujās izteiktās iedzīvotāju vēlnes.

Turpināsim pēdējos gados iesāktu apjomīgo lauku ceļu programmu, lai visos pagastos tos uzlabotu, jo iedzīvotājiem tas ir būtiski. Turpināsies Zaļās un Ēdoles ielas pārbūve, Kuldīgas mākslas kvartāla ēkas būvniecība, tiks ierīkots gājēju un velosipēdistu celiņš paralēli Skrundas šosejai līdz pat Ābeļciemam, būs citi lielāki un mazāki projekti. Janvāra beigās iesniegsim Kuldīgas nomināciju UNESCO pasaules mantojuma sarakstam. Gatavosim pieteikumu Eiropas kultūras galvaspilsētas statusa iegūšanai 2027. gadā.

Ļoti novērtējam iedzīvotāju atsaucību un uzticēšanos, paužot savu viedokli mūsu rīkotajās aptaujās, sapulcēs, arī mājaslapā, sociālajos tīklos un man personīgi. Tas palīdz izprast, kas cilvēkiem ir svarīgs un vajadzīgs. Ļoti ceru uz tikpat aktīvu saziņu arī nākamgad.

Jolanta Hercenberga

MUMS RAKSTA

Atceries par ugunsdrošību mājās!

Līdz ar ārkārtējo situāciju valstī vairums iedzīvotāju strādā attālināti, mājoklī uzturieties biežāk. Arī garajās svētku brīvdienās visi ir mājās. Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests (VUGD) aicina būt piesardzīgiem un rūpēties par ugunsdrošību arī tur.

ĒDIENS UZ PLĪTS JĀUZMANA

Gatavojot ēdienu, nereti mēdzam apsēsties pie datora, turpināt iesākto, ātri aizskriet līdz veikalam vai atgulties blakus istabā, nepamanot, kā ēdiens piedeg. Labākajā gadījumā būs tikai piededzis katliņš un deguma smaka, sliktākajā – iemītnieki cietīs no sadūmojuma. Karstumā var aizdegties arī sadzīves priekšmeti, virtuves mēbeles. Piedegot pannai, nekādā gadījumā dzēšanai neizmantojot ūdeni, jo veidosies karsti tvaiki, kas var applaucēt. Labāk skābekļa piekļuvu noslēgt ar trauka vāku vai ugunsdzēsības paklāju.

ELEKTRODROŠĪBAI

Tagad pastiprināti izmantojam elektroierīces: datorus, planšetdatorus, viedtālrunus. Izsaukumi, kas saistīti ar nepareizu lietošanu, ir ļoti izplatīti, tādēļ VUGD aicina: bojātas ierīces nedarbināt pat tad, ja ir redzams nenozīmīgs bojājums, no visām ierīcēm regulāri noīrīt putekļus,

neatstāt ieslēgtas tās, kas izstaro siltumu, piemēram, gludekli vai tosteri, dodoties ārpus mājām, neatstāt tehniku, kas ieslēgta rozetē, viegli uzliesmojošas vielas glabāt atstatos no elektroierīcēm.

Ja ierīce aizdegsies, nekādā gadījumā liesmas nedzēs ar ūdeni! Vispirms atvieno no strāvas, tad apsedz ar biezu, nesintētisku audumu! Ja iespējams, iznes no telpām!

KURINI PIESARDŽĪGI

Ievēro ugunsdrošības noteikumus: neizmanto bojātas apkures iekārtas vai dūmvadus, regulāri no dūmvada iztīri sodrējus, kurināmo un citus materiālus novieto ne tuvāk par 1,2 metriem no durvīm, nekurinā ar malku, kuras garums pārsniedz kurtuves izmērus, nenoliec tuvumā degspējīgus priekšmetus, piemēram, uz krāsns vai kamīna nežāvē drēbes un apavus!

DŪMU DETEKTORS UN 112

Ierīko mājoklī dūmu detektoru! Visbiežāk cilvēki cieš vai iet bojā, saelpojoties dūmus, jo ugunsgrēku laikus nepamana. Ja nelaime tomēr notikusi un ir nepieciešama palīdzība, nekavējoties zvani pa tālr. 112!

Ilze Dāme-Birziņa, VUGD prevencijas un sabiedrības informēšanas nodaļas pārstāve

NUMURA CITĀTS

Ineses Slūkas zīmējums

„Ja esi gatavs trijos naktī pamosties, tev iedod naglenu un šķēpu un esi gatavs mest, tātad viss kārtībā,” saka šķēpmetēja Līna Mūze.

Par iepriecām un pabēdām ziņojiet Kurzemniekam pa tālr. 63350567, e-pasts: dina.porina@kurzemnieks.lv. Lasītāju vērojumi nav anonīmi.

Papardes zieds atved dāvanas

Latvijas SOS bērnu ciematu asociācijas Kurzemes ārpusģimenes aprūpes atbalsta centrs AIRI vecākiem pirms Ziemassvētkiem saņēmis 100 bagātīgu dāvanu no biedrības Papardes zieds, kas kopā ar zīmolu Bella pavisam 600 Latvijas ģimenēm dāvina higiēnas preces.

Centra vadītāja Inga Kozlova pastāstīja, ka organizācijām izveidojusies laba sadarbība. Papardes zieda valdes priekšsēde Iveta Ķelle lasījusi lekcijas adoptētāju, aizbildņu un audžuģimeņu vecākiem, bet 21. decembrī citi biedrības speciālisti divas nodarbības par seksualitāti, attiecībām un reproduktīvo veselību lasījuši jauniešiem.

Arī dāvanās ir informatīvie materiāli par pubertāti, intīmās higiēnas preces, prezervatīvi, kā arī Papardes zieda mudinājums vecākiem nebaidīties par intīmām tēmām ar bērniem un jauniešiem sarunāties. I.Ķelle uzsvē: „Var gadīties, ka, vairāk esot mājās, vecākiem ar atvasēm raisās tādas sarunas, kurām citkārt nav bijis laika: par veselību, slimību, emocijām, attiecībām, mīlestību, tuvību, dūmām un piedošanu. Dažos jautājumos galvenie spēlētāji ir mūsu emocijas, bet citos – ķermenis.”

Lai palīdzētu vecākiem un jauniešiem sarunāties un iegūt atbildes uz diezgan sarežģītajiem, bet ļoti aktuālajiem jautājumiem par fizisko un emocionālo labsajūtu,

Biedrības Papardes zieds valdes priekšsēde Iveta Ķelle uz Kuldīgu atvedusi dāvanas 100 Kurzemes ģimenēm. Par to priecājas atbalsta centra AIRI vecākiem lietvede Madara Milberga un vadītāja Inga Kozlova.

Īpaši skolas vecumā, Papardes zieds sagatavojis astoņus izglītojošus video, kuros jauniešiem saprotami un atraktīvi pasniegta uzticama informācija. Filmiņu sarakstu var redzēt biedrības Papardes zieds YouTube kanālā: <https://ej.uz/9mhb>.

I.Kozlova pastāstīja: „Dāvanas nodosim ģimenēm visā Kurzemē. Mūsējie ir gan Kuldīgā, gan Ventpils, Talsu un Saldus pusē līdz pat robežai – aizvedīsim līdz durvīm. Vedīsim arī labdarības

fonda Bērnu rīts sagādātās paciņas. Bērniem bija jāraksta vēstulītes, ko viņi vēlētos, lai rūķis atnes Ziemassvētkos. Visas vēlmes tika izpildītas.”

Viņa priecājas, ka centrs darbojas arī ārkārtējā situācijā. Nodarbības notiek attālināti, tiešsaistē var saņemt sociālā darbinieka konsultācijas. Sākumā vecāki esot apmulsuši, bet tagad jau sapratuši, kā tehniski pieslēgties.

Inga Spuleniece
Elisas Rudzītes foto

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Kādu sapni jūs gribētu piepildīt jaunajā gadā?

Ausma Apuļska, pensionāre:

– Gribu aizbraukt atkal ar kuģi uz Stokholmu. Pagājušo gadu bijām, un tas bija tāds piedzīvojums, ka vēl tagad nevaru no tā atiet! Braucu kopā ar kaimiņiem, brāļameitu un mazdēlu. Uz kuģa spēlēja mana mīļākā grupa Sestā jūdze – pilnīgi apraudājos, kad to uzzināju. Turklāt nofotografējos ar viņiem kopā. Nu, sapnis pilnīgs! Klausījāties līdz trijiem naktī, vēl citus šovus skatījāties. Stokholmā izstaigājām pilsētu, fotografējāties un lieliski pavadījām laiku. Ļoti gribētu tādu piedzīvojumu atkārtot. Vēl uz Skotiju gribētos aizbraukt – tur daba ārkārtīgi skaista. Veselība, protams, arī vajadzīga, bet, paldies Dievam, vēl turamies.

Rihards Matisons, inženierkomunikāciju speciālists:

– Gribētos, lai būtu veselība. Vēlēto nevaru teikt, jo tad jau nepiepildīsies. Gribētu izbaudīt vasaru un izbraukāt Latviju. Kurzeme jau diezgan daudz apskatīta, tāpēc derētu vairāk iepazīt Latgali, Vidzemi un Zemgali. Ļoti gribētu palikt kempingos pie ūdeņiem.

Kristīne Rožleja, bezdarbiece:

– Vēlos, lai nebūtu tik daudz slimību. Nekad nekur nav braukts un būs, jo līdzekļi neļauj – mēs esam cilvēki no laukiem. Pats galvenais, lai ir veselība, tad arī pārējais būs. Šogad visiem to novēlu – veselību, mīlestību un satiecību.

Daina Rudzīte, Kuldīgas kultūras centra darbiniece:

– Nestāstīšu skaļi, citādi nepiepildīsies. Es ticu, ka vēlmes un sapņi jāpatur pie sevis, jo ir bijis tā, ka, vēlēšanos izsakot skaļi, tā nepiepildās, un tad šķiet, ka esmu apdalījusi pati sevi. Ir tak teiciens: „Gribi sasmīdināt Dievu? Pastāsti skaļi savus plānus!” Tas, par ko ļoti domā, agri vai vēl atnāk – tas ir pilnīgi skaidrs.

Edgars Zutis, šoferis:

– Man ir tikai viena vēlme: lai beigtos kovids un visiem būtu laba veselība. Pārējais viss ir, ja pats kustas un darbojas. Ja būs veselība, tad pats sev un tuviem visu var sagādāt.

Rigonda Šace, mājsaimniece:

– Sappus un mērķus skaļi neizsaka, tos patur pie sevis. Bet mums visiem vajadzīga veselība un tas, lai cilvēki nāk pie veselā saprāta. Laimi un izturību gribētu novēlēt. Lai prieka brīži ir vairāk nekā bēdu vēstu. Paldies jums par labo darbu Kurzemniekā, ka informējat mūs par visu aktuālo!

Katrīna Blaua, Elisas Rudzītes foto

Vakcinēs medikus arī mūspusē

Līdz Kuldīgas slimnīcas personālam pirmās vakcīnas pret Covid-19 varētu nonākt februāra beigās vai martā, bet Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta (NMPD) darbinieki Kuldīgā tās saņems 4. un 5. janvārī.

IR JĀCER

Slimnīcas vadītājs Agris Rozenfelds pastāstīja, ka potēšana Latvijā sāka 28. decembrī desmit slimnīcu vakcinācijas punktos. Priekšroka ir tiem medicīniekiem, kuri ar Covid-19 slimniekiem strādā universitāšu un reģionālajās slimnīcās, arī Liepājas un Ventspils, bet Kuldīgā šī vīrusa slimnieki vēl aizvien ārstēti netiek. Ja saslimšana konstatēta tranzīta nodalā, slimnieks nekavējoties tiek pārvests citur. „Ar personālu vēl runājās neesmu, bet domāju, ka darbinieki vakcinēsies. Ja gribam normāli strādāt, citas izejas nav,” pārliecināts A. Rozenfelds.

Plānotās operācijas, kas ar Veselības ministrijas rīkojumu aizliegtas visur, nenotiek arī Kuldīgā, bet ambulatori slimnīca strādā.

NMPD Kurzemes reģionālā centra vadītāja Inese Ozoliņa pastāstīja, ka kolēģi Liepājā vakcīnu saņēmuši 28. decembrī, bet līdz Kuldīgai tā nonāks 4. un 5. janvārī: „Cerība nekad nemirst. Jācer, ka ar to tiks atrisinātas daudzas problēmas.”

BRĪVPRĀTĪGI UN PAR VELTI

Kurzemieks jau rakstījis, ka iespēja potēties brīvprātīgi un bez maksas

sākumā tiek piedāvāta Covid-19 pacientus ārstējošajiem un NMPD darbiniekiem. Kā ziņo Veselības ministrija, pēc tam to varēs darīt visi pārējie veselības un sociālās aprūpes centru darbinieki un klienti, pēc tam cilvēki ar hroniskām slimībām un personas no 60 gadiem, arī operatīvo dienestu, izglītības iestāžu darbinieki un cilvēki ieslodzījuma vietās. Plānots, ka visu pārējo Latvijas iedzīvotāju vakcinēšana sāksies nākama gada otrajā ceturksnī.

PIEGĀDĀ PA DAĻĀM

Pirmajā piegādē Latvijā no uzņēmumiem Pfizer un BioNTech saņēmuši 9750 vakcīnas Comirnaty devas, kas tiks 4875 veselības aprūpes darbiniekiem, jo vienam cilvēkam vajag divas. Tās tiek injicētas rokā vismaz ar 21 dienas intervālu. Nākamā piegāde plānota 4. vai 5. janvārī, kad Latvija saņems līdzīgu skaitu. Savukārt janvāra beigās plānots piegādāt vakcīnas no uzņēmumiem Moderna un Astra Zeneca, ja pozitīvi beigsies to reģistrācija.

Vakcīna satur informāciju par daļu no vīrusa, un organismam tā ir nepieciešama, lai tas var izveidot aizsargreakciju. Tā nesatur ne vīrusu, ne tā daļiņas un nespēj radīt infekciju, organismā nesaglabājas un īsi pēc vakcinēšanas tiek sadalīta. Tāpat šī vakcīna nespēj ietekmēt cilvēka DNS.

Vairāk: www.spkc.gov.lv sadaļā *Vakcīnas pret Covid-19.*

Inguna Spulniece

Vecītis Kabilē tomēr ierodas

Ari šogad Kabilē vecākie ļaudis un mazie bērni tikuši pie konfekšu tūtām. Ziemassvētku vecīša lomā – kultūras nama vadītāja Anda Ķieģele.

„Visi bija pārsteigti, jo domāja, ka kovidā dēļ nekādu svētku nebūs. Prieks visiem!” tā par Kabilē pagasta vecāku un pirmsskolas vecuma bērnu apsveikšanu Ziemassvētkos saka kultūras nama vadītāja Anda Ķieģele. Viņa iejutusies vecīša lomā un devusies pie katra uz mājām izdalīt saldumu paciņas.

Apsveikti 73 seniori un 43 bērni. Pagasta pārvaldes vadītāja Elīna Ose: „Viss izdevās sirsniņi un skaisti, drošības noteikumus ievērojām. Katru gadu pie senioriem līdzīgu brauca skolēni, kuri dziedāja dziesmas, bet šogad to izlaidām, lai nav tik daudz cilvēku.” Kabilnieki bijuši pateicīgi, labprāt parunājušies. Parasti bērni

paciņas saņēmuši kultūras namā, taču šogad izsūtītas vēstulītes ar laiku, kad Ziemassvētku vecītis ieradīsies uz mājām. „Bērni bija priecīgi, lielākie samācījušies pantiņus gan sev, gan priekš mazajiem brāļiem un māsām. Visi gribēja ar vecīti nofotografēties,” saka E. Ose. Tie, kuri vēlējās, varēja paciņu saņemt arī pagasta pārvaldē, taču tādu ir ļoti maz. A. Ķieģele: „Ar bērniem gāja jēstri. Viņi bija tik priecīgi sagaidīt vecīti mājās. Jutos gandarīta un enerģijas uzpildīta, ka pārsteigums izdevies. Arī seniori jutās pārsteigti, ka par viņiem atceras un ka pat šogad paciņas sagādātas.”

Elisa Rudzīte
Eduarda Skabja foto

Ierīkots automatizēts Covid-19 analīžu punkts

Blakus Kuldīgas lielveikalam Rimi E.Gulbja laboratorijas un novada domes pārstāvji pirmdien atklāja trešo automatizēto Covid-19 analīžu nodošanas punktu Latvijā.

Bijušais veselības ministrs Ivars Eglītis, Kuldīgas novada domes priekšsēde Inga Bērziņa un E.Gulbja laboratorijas ārsts Didzis Gavars pie svinīgi atklātā analīžu nodošanas punkta.

Kuldīgā tas ir pirmais ārpus galvaspilsētas. Iniciatīva to ierīkot arī pie mums nākusi no E.Gulbja laboratorijas, jo Kuldīga jau iepriekš parādījusi spēju Covid-19 ierobežošanā reaģēt ātri. Bezkontakta analīžu nodošanas punkts ir pieejams visu diennakti, bet šis pakalpojums nav bezmaksas – tā cena ir 37 eiro.

Līdz šim šādas vietas bijušas tikai Rīgā. No 7. decembra P.Stradiņa Klīniskās universitātes slimnīcas teritorijā tāda paredzēta tikai darbiniekiem. Otrā kopš 19. decembra Brīvības gatvē 366 ir pieejama ikvienam, kurš vēlas nodot siekalu paraugu. Iekārtu laboratorija

radījusi sadarbībā ar uzņēmumiem JK Energo un Latvijas finieris.

Kā tā darbojas? E.Gulbja laboratorijas mājaslapā jāsamaksā par siekalu nodošanas komplektu. Tad gan e-pastā, gan telefona īsziņā cilvēks saņem PIN kodu, kas nepieciešams testa saņemšanai un nodošanai. Jādodas uz analīžu punktu un jālasa lietošanas instrukcija. Rezultāts tiek nosūtīts e-pastā un ir pieejams laboratorijas mājaslapas sadaļā *Mana analīžu vēsture*. Pacients to uzzina vēlākais 24 stundās.

Alberta Dintera
teksts un foto

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Brauc lūkot, bet tur – klusums

Stāsta Kuldīgas novada pašvaldības policijas priekšnieks Kaspars Šabāns

21. decembris. Vakarpusē reids Kabilē – pārkāpumu nav.

22. decembris. Pārventā grāvja tīrīšanas laikā atrasts nelegāls kanalizācijas pieslēgums, pa kuru neattīrīti notekūdeņi tiek iepludināti grāvī. Nofotografējam, ziņojam domes vides speciālistei. Signāls no Pelciem: kādās mājās ilgstoši uzturas cilvēks, kuram tur nav jāatrodas. Aizbraucam, bet tas neapstiprinās. Pēcpusdienā zvans: pie spēļu laukuma Estrādes parkā jaunieši reibumā sit pudeles. Nevienu nesastopam, bet novērošanas kameru ierakstos redzams, ka vienā brīdī laukumā visi bērni vienlaikus paskatās uz bērnu konsultācijas pusi. Acīmredzot pudeles sišana notikusi tur.

23. decembris. Zvana no Valsts policijas (VP), jo kāds neievēro aizliegumu netuvoties. Aizbraucam, bet tobrīd personas tur nav. Vakarā atkal zvana VP, jo Ventspils ielā starp jauniešiem izcēlies konflikts. Kamēr aizbraucam, viens jau aizgājis prom.

24. decembris. Naktī izsaukums uz Dzintaru ielu, kur jaunieši trokšņojot – automašīnā skaļi klausoties mūziku. Ierodamies, bet visapkārt klusums. No rīta tiek apskatīta Venta un tas, vai makšķernieki ievēro noteikumus. Viss kārtībā. Pēcpusdienā izsaukums uz Kurmāles pagastu, jo kādu sievieti vīrs esot piekāvis. Aizbraucam, bet konflikta nav.

25. decembris. Mūs izsauc vīrietis: gaidīšot ielas malā, lai parādītu dzīvokli, kurā ir sieviete, kas viņam lūgusi izsaukt policiju. Ierodamies, bet tur valda miers. Dienas vidū zvana apsargs, jo pie veikala *Maxima* atrodas gana iereibis vīrietis. Pret viņu sākam administratīvo procesu un aizgādājam mājās. Vēl divus alkohola cienītājus sastopam autobusu pieturā. Arī viņi tiek pie protokoliem. Tad nākas traukties uz bijušajiem ebreju kapiem, jo tur esot ap 20 jauniešu, kuri pīpē un lamājas uz garāmgājējiem. Aizbraucam, bet kapos viss klusu.

26. decembris. Pļavas ielā kaimiņš kaimiņam neļaujot mierīgi baudīt vakara atpūtu. Braucam lūkot, bet tur valda klusums. Zvans no Piltenes ielas: kāds nopludinājis apakšējā iemītņieka dzīvokli. Pludinātājs mūs iekšā nelaiž un caur durvīm paskaidro, ka viņam visi krāni ciet.

27. decembris. Izsaukums uz Ēdoli, jo tur cilvēks guļ pie veikala. Sastopam viņu ēdam maizi – esot saguris. Aizvedam mājās. Vakarā izsaukums uz Priedaini, jo kaimiņš sācis remontu un traucē pārējiem.

Šajā nedēļā autovadītāji bijuši apzinīgi, jo uzrakstīts tikai viens protokols par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu.

Pierakstīja Alberts Dinters

Aukstais ūdens peldēm nav šķērslis

Katru svētdienu 14.00 Mārtiņsalā pie Ventas sanāk tie, kuri iecienījuši peldes arī ziemā un apvienojušies *Kuldīgas roņu klubā*. Bet ir tādi peldētāji, kuri tās pašas procedūras izpilda atsevišķi. Kāpēc cilvēki to dara? Kas ir piedzīvots? Un kā sākt citiem?

Viss ir galvā

„Ar peldēšanu aukstajā laikā sāku nodarboties pēc tam, kad biju izkūlies no lielām nepatikšanām ar veselību,” stāsta Kārlis Mednieks, kuram šī nodarbe divus gadus kļuvis par ikdienu.

„Mans darbs saistīts ar braukšanu pa visu Latviju, un katru rītu es dodos peldēt Ventā. Ap sešiem no rīta. Kādu nedēļu aizņemības dēļ nav sanācis, un jūtu, ka sāk izejties smagums, parādās iesnas. Kad peldos regulāri, nekā tāda nav. Līdz šim vienīgās reizes, kad es to izlaidu, bija tad, kad upe aizsalusi, jo man nav laika no rītiem ledū taisīt lielu āliņģi, bet, ja tas būtu iespējams, es to darītu un peldētu.

2019. gada 3. janvārī aizbraucu uz jūru un iegāju peldēt. Tā vienkārši – nekādas rūdīšanās, nekādas sagatavošanās. Ja esi to nolēmis darīt, tad dari! Viss ir galvā.

Arī vistrakākais piedzīvojums saistīts ar peldi jūrā. Aizbraucu – mala aizsalusi. Tā bija vieta, kur diezgan dziļi jābrien iekšā, lai sasniegtu tādu dziļumu, ka var normāli peldēt. Iebrienu, nopeldos, sāku brist ārā un saprotu, ka briest ziepes. Gājiens bija tik ilgs, ka sāku just: kājas kļūst lēnas, visas malas tirpst. Tas bija nepatīkami...

Cimdus, cepuri un visu pārējo es nelietoju, jo sevišķi cepuri. Saslapināties

neeju – es peldu. Ieeju ūdenī, izpeldu kārtīgu loku, ienirstu, iznirstu un eju laukā. Noslaukos, saģērbjos un braucu strādāt. Pēc peldes izdzeru karstu kafiju, bet tas arī viss. Tā kā peldu agri no rīta, lielākoties iznāk to darīt vienam, bet, ja atbraucu kādu stundu vēlāk, tad ir gan, ar ko aprunāties.

Es zinu, ka Kuldīgā ir roņu klubs, bet ar manu noslodzi nesanāk tam pievienoties. Roņi peldas brīvdienās, bet tās man ir vienīgās dienas, kad varu būt ar ģimeni. Mana mīļotā Justīne ir bijusi uz peldēm līdzī, bet man viņu tāpat kā vēl dažus labus individuālus uz peldēšanu ziemā nav sanācis pierunāt.”

Kārlim Medniekam divus gadus pelde ir ikdiena, jo viņš to dara katru rītu.

Divgadnieks, kurš vēl mācās

„Pat nezinu, kādēļ izdomāju sākt. Laikam jāsaaka, ka joka pēc. Viena reize, otra, un iepatikās,” smeļ Modris Zakis, kurš ūdens procedūras aukstajā laikā iecienījis divus gadus.

„Tāpat kā daudziem tā ir gan sevis pārvarēšana, gan veselības uzlabošana. Lielu artavu deva mana kolēģa Jāņa Ķēdes uzmundrinājumi un aicinājumi, jo viņš ar ziemas peldi jau nodarbojās. Sākumā pieļāvu *baigo* kļūdu un pamatīgi saslimu, bet, sākot ar šo sezonu, viss jau atkal notiek. Ko es izdarīju nepareizi, un kas jāliek aiz auss citiem iesācējiem? Pēc peldes nedrīkst ilgi uzkavēties aukstumā plāpājot. Man tā bija. Ar

draugu nopeldējāmiešiem un par ilgu palikām nesagērbušies. Tagad man vienmēr ir līdzī siltas zeķes, termoss ar siltu tēju. Saģērbies, iedzer tēju, auto iekšā un uz mājām! Es arī esmu no tiem, kurš nesāka kā citi: rāmi, lēnām, pamazām. Kā gāju, tā ūdenī iekšā.”

Modris turpina: „Kāds vēl bez veselības uzlabošanas un sevis pārļaušanas no peldēm ir labums? Izjūtas. Es zinu, ka Kuldīgā ir roņi, viņi katru svētdienu iet peldēt, bet es esmu vairāk individuālists. Man nepatīk burzma – labāk aizeju divatā ar draugu. Ir skaidrs, ka sāksies dažādu padomu došana, bet man patīk visu apgūt pašam.”

Kā sazināties ar *Kuldīgas roņiem*

Klubam ir profils feisbukā, vadītājas Jeļenas Miežītes tālr. 26405549.

Viņa ir gatava konsultēt katru, kuram ir interese. Ievērojot distancēšanos, var pievienoties ik svētdienu 14.00 Mārtiņsalas peldētavā.

EJ UN DARI!

Mārtiņš Rūtenbergs ar ziemas peldi aizrauties sācis tikai šajā ziemā kopā ar *Kuldīgas roņiem*.

„Jau sen gribēju pamēģināt, bet visu laiku atliku. Šogad saņēmos un līdz ar rudens iestāšanos sāku. Ūdens temperatūra bija kādi plus 15 grādi. Aizgāju, paskatījos, kā to dara citi, un sāku. Kuldīgā ziemas peldētāju ir ļoti daudz.

Kā radās ideja? Tas bija izaicinājums pašam sev, jo man patīk darīt trakas lietas, kādas citi nedara. Arī šobrīd ir tā, ka sevi jāpārvar. Nav tā, ka uzreiz ieiet aukstā ūdenī ir ļoti viegli. Jāsaņem. Kad nāku laukā no ūdens, ir kolosālas sajūtas! Tās adatiņas, kas skrien pa visu ķermeni, un svaigums.

Man veselība vienmēr bijusi stipra, un neatceros, kad pēdējo reizi ziemā esmu slimojis. Līdz ar to es pēc sevis nevaru spriest, vai šādas aktivitātes palīdz veselību uzlabot. Saslimšanu ar Covid-19 peldes noteikti nevar novērst, jo tas ir vienīgais, ar ko šogad saslimu, bet laikam jau jāsaaka, ka rūdīšanās palīdzēja vieglāk tikt tam pāri, jo vieglus simptomus jutu

tikai trīs dienas.

Ir tādi cilvēki, kuri peldēšanu ziemā neuzdrošinās sākt, jo domā, ka uzreiz būs slimi. Tā nav. Ja visu dara pareizi, tad veselībai tas nekaitē. Zinu, ka daudzi pieredzējušie roņi ūdenī iet, uzvelkot speciālas zeķītes, lieto cimdus, cepuri, bet es eju peldēt kā vasarā. Tad, kad šogad parādījās pirmais ledus, nedaudz apsaldēju roku pirkstus, bet tā bija mācība. Tagad ūdenī eju, pirkstus savēlot dūrēs vai arī plaukstas ieliekot padusēs, lai silst. Kad esmu iekšā, tad jau viss kārtībā.

Iesācējiem nav sevi jāizaicina un jācenšas uzreiz ūdenī pavadīt ilgu laiku. Jāsāk pamazām un rāmi. Jāuzmanās no ledus – par to mani brīdināja pieredzējušie ziemas peldētāji. Ledus ir kā žilete, kas skrāpē kājas. Kad esi ūdenī, tad nejūti, ka kājas saskrāpētas. To jūt tikai tad, kad sasilst. Tad var būt ļoti nepatīkami.”

Kuldīgas roņi svētdienās sanāk kopā, lai ļautos peldei aukstajā ūdenī.

Mārtiņš Rūtenbergs ar ziemas peldi aizrāvēs šogad. Tā viņam ir sevis pārvarēšana.

ĪSTS ŽURKAS GADS

Māris Vikštrems, Valsts policijas inspektors:

– Tieši tāds tas arī bija: vārda tiešajā nozīmē Žurkas gads. Visās izpausmēs. Visā pasaulē ir problēmas, cilvēki kļūst naidīgāki viens pret otru. Ir panika, neizpratne, pārāk maz lēmumu skaidrojumu no valdības puses. Tas rada nevajadzīgas, nevajadzīgas, nevajadzīgas intrigas, jo problēma nav tik liela, lai mēs netiktu galā. Protams, šogad ar to galā netiksim, bet nākamajā tas notiks. Negribas jau to nabaga dzīvnieku pilnīgi nomelnot, bet žurkas vienmēr asociējās ar negatīvo. Vienīgais, ko varu novēlēt, ir tomēr mācīties no tā: žurkas visos laikos mācējušas izdzīvot, jo ir turējušas baros, kopā. Nākamais ir Vērša gads. Tad nu arī stūrēsim droši uz priekšu kā vērsi! Tas būs mans Jaungada novēlējums radiem, draugiem, paziņām.

Māris Vikštrems aicina: „Varbūt ir vērts no aizejošā gada tāpat kā no žurkas mācīties to labo.”

SKOLOTĀJIEM NEBIJUSI PIEREDZE

Iveta Labunska, Skrundas vidusskolas sākumskolas pedagoģe: – Krasu pārmaiņu gads. Pat sapņos nespējām iedomāties, kas tajā notiks. Pasaule lika piebremzēt un saprast, ka visdrošāk ir būt savā ģimenē un atpūsties dabā tepat Latvijā. Daudziem mājas kļuva par darbavietu, jo jāstrādā attālināti. Visgrūtāk ir ar neziņu, cik ilgi un kas vēl būs. Pašai gads bija prieka pilns, jo kuplajā saimē ir vēl viens mazdēliņš – Emīls.

Attālinātās mācības ir kaut kas ļoti jauns – pavarasī divarpus mēnešus iznāca tā strādāt. Tas lika skolotājiem būt ļoti radošiem. Kopā ar koleģiem veidojām plānus, jo nu tas bija ļoti nepieciešams, bet ikdienā tāda sadarbība nenotiek. Bērniem bija radošāki uzdevumi. Labi, ka ir vatsaps: varējām sazvānīties, paskatīties viens uz otru. Īpaši, ja bija mājasdarbs, bērni skaitīja dzejoļus, pastāstīja, kā tikuši galā. Liels paldies vecākiem, kuri palīdzēja bērniem tikt galā ar tehnoloģijām. Tas nebija darīts un parādīja, cik daudz patiesībā varam. Mazākie ir ļoti apzinīgi, lielākajās klasēs ar to grūtāk. Tomēr ļoti pietrūka skolēnu klātbūtnes. Tā kā mācu mazos, rudenī priecājos, ka mācījāmiecs klātienē. Bērniem ļoti vajadzīga komunikācija. Pārcēlāmiecs uz lielāku klasi un bijām kopā.

„Pasaule lika piebremzēt to, ko saucam par ikdienas steigu,” šo gadu raksturo Skrundas vidusskolas sākumskolas skolotāja Iveta Labunska.

GALVENAIS IR NESATRAUKTIES

Gatis Dvilaitis, students, Kuldīgas 2. vidusskolas absolvents:

– Man gads paskrējis ātri, nedaudz sarežģīti gāja ar attālinātajām studijām. Ventspils augstskolā mācos par angļu, latviešu, krievu un spāņu valodas tulku 2. kursā. Rudenī process ir labāk sakārtots, jo visi vairāk sagatavojušies. Tomēr jāiegulda vairāk enerģijas, lai nodotu darbus, jo mājās nav tik lielas motivācijas. Vasara pagāja ļoti, jo atpūtas ar draugiem, izbraukājām Latviju. Visspilgtākais un pozitīvākais brīdis bija uzzināt, ka esmu saņēmis Amerikas Latviešu apvienības stipendiju. Nezināju, ka vidusskolas direktore Guntra Buivida mani pieteica. Jutos priecīgs, ka skola mani atceras.

Grūti iet tiem, kam patīk uzturēties ārpus mājās, izklaidēties. Mani tas tik ļoti neietekmē. Tomēr labākās atziņas, ko esmu guvis: nesatraukties par

Gatim Dvilaitim lielākais pārsteigums bijusi Amerikas Latviešu apvienības stipendija.

to, ko nevaram ietekmēt, un brīvo laiku izmantot lietderīgi, apgūt ko jaunu. Ceru, ka nākamais gads neatnāks ar nepatīkamiem pārsteigumiem un būs daudz normālāks.

PIEDZĪVOTI ARĪ PRIEKA MIRKĻI

Lorita Rimaševska, Kuldīgas novada sociālā dienesta ģimeņu atbalsta centra vadītāja:

– Gads bijis grūts, un cilvēkiem vairāk vajadzēja tieši psiholoģisko atbalstu, arī dažādu speciālistu konsultācijas.

Lielākais prieks: no ģimenēm nav izņemts neviens bērns. Tas ir labs rezultāts. Domāju – tādēļ, ka šogad esam aktivizējušies un riska ģimenes ir vairāk saņēmušas pašvaldības samaksāto ģimenes asistenta pakalpojumu. Turp dodas tāds cilvēks, kurš palīdz ar sarunu, ierāda prasmes, palīdz bērnu aizvest pie speciālistiem. Mums ir vismaz divas ģimenes, pie kurām asistents iet regulāri. Ja nebūtu, pieļauju, ka bērni tur nepaliktu. Citreiz bijis tā, ka gadā izņemam sešus bērnus, dažreiz mazāk.

Visu gadu ir pieejams psihologs, un arī šīs konsultācijas tiek izmantotas. Prieks, ka tieši šogad aktivizējušies tieši, kuriem ir bērni ar funkcionāliem traucējumiem. 28 bērni saņem sociālo rehabilitāciju. Viņi var iet pie logopēda, fizioterapeita, apmeklēt mūzikas terapiju. Montesori nodarbības un citas, kopā saņemot 100 nodarbības. Tas notiek saistībā ar deinstitutionalizācijas projektu *Kurzeme visiem*. Liels prieks, ka jauniešu resursu centrā mums ir tādi cilvēki, kas kļuvuši par uzticības personām, mentoriem, vada nodarbības. Kad drīkstēja klātienē, jaunieši nāca uz centru, un tur viņiem palīdzēja.

Lorita Rimaševska: „Ar cilvēkiem strādājam gan attālināti, gan klātienē. Daudzus esam konsultējuši pa tālruni, palīdzot tikt galā ar mums visiem nepieredzēto situāciju.”

KĀ JŪS RAKSTUROTU 2020. GADU?

Inguna Spuleniece, Jolanta Hercenberga, Elīsa Rudzīte, Inta Jansone, Daina Tāfelberga, Alberts Dinters, autoru un arhīva foto

STRAUJŠ, ASS UN NEGAIĀDĪTS

Gunta Konošonoka: „Ļoti gribas, lai nākamgad sabiedrība nav aitu bars, kas blēķi līdzi kādam blāvējām sociālajos tīklos vai dzeltenajā presē.”

Gunta Konošonoka, Kuldīgas slimnīcas ķirurģijas nodaļas māsars:

– Šo gadu labāk redzu aizejam: straujš, ass, negaidīts un neparedzams. Ķirurģijas nodaļā ar Covid-19 pacientiem man saskares nav, bet pirmajā vilnī bija ar potenciālajiem, jo devos uz frontes līniju – papildus strādāju Centrālajā laboratorijā un Grundmaņa stadionā ņemu analīžu paraugus. Pavasarī bija neziņa, bailes, nesaprašana, cik ļoti tas skars mani un apkārtējos. Mūsu darbā nevar nolīst kaut kur un nogaidīt. Biju gatava sevi ziedot darbam. Tagad jau vairāk aprasts, situācija šķiet ikdienišķa. Jāatzīst, ka starp mediķiem tomēr ir stress un izdegšana. Kolektīvā cenšamies viens otru motivēt, atbalstīt, iedrošināt darbu turpināt. Jokojamies, cenšoties uzturēt labestīgāku gaisotni.

Es negribu nevienam savu viedokli uzspiest, bet neuzskatu, ka vakcīna mūs glābs. Lai par to būtu pārliecināts, izstrādi un pārbaudēm vajadzīgi vismaz divi gadi. Viss atkarīgs no mums pašiem – cik ņemsim vērā valdības norādes. Pavasarī tikām sveikā vieglāk, jo bijām likumpaklausīgāki, nobijušies no neziņas. Tagad pārāk daudzi domā, ka vīruss ir izdomāts. Cilvēkiem, kuri slimo, vairāk vajadzētu stāstīt par savām sajūtām. Tad arī apkārtējie to uztvers nopietnāk.

Profesionāli šis gads ir devis diezgan daudz, piemēram, spēju reaģēt uz kaut ko nepieredzētu, kolektīvs ir solidarizējies, kopā domājam, kā noteikumus labāk ievērot. Visi strādājam precīzi, pieņemot katru jaunumu. Nākamajā gadā ir lielas cerības tikt no vīrusa vaļā un atgriezties normālā dzīvē.

KATRS IZAICINĀJUMS – IESPĒJA PALĪDZĒT

Solvita Bitte, Viļa Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas ēdnīcas vadītāja:

– Kā jau Žurkas gads tas bijis rosīgs un straujš, tomēr piesardzīgs. Vajadzēja strādāt ar neatlaidību un gribaspēku. Situācijas mainījās, un nācās pielāgoties. Pavasarī pandēmijas laikā pašvaldība jautāja, vai mūsu ēdnīca varētu pabarot trūcīgos. Sākumā tie bija 700 cilvēki, un, tā kā daudzus bērnus barojam ikdienā, pieredze jau bija. Tomēr jāreaģē ātri. Protams, priecājamies, ka mums bija darbs. Gatavojām ēdienu arī tiem mūsu skolas bērniem, kuri mācījās attālināti. Novembrī tiku izvirzīta Kuldīgas novada Goda balvai par pašai izveidotu darbu, gādājot brīvpusdienas ārkārtējā situācijā. Apbalvošana pārceļta uz nākamā gada, bet tas ir ļoti liels gods.

Otrs grūts laiks bija rudens, kad jāveido bērniem pārtikas pakas. Manā dzīvē bijuši tik daudzi izaicinājumi, ka es tos pieņemu nevis kā apgrūtinājumu, bet kā iespēju kādam palīdzēt, un tas silda sirdi. Šī pieredze man ļoti patika, un kolektīvs tika galā. 18. novembrī no bērniem saņēmām videozvanus, vēstulītes un pateicības, kurās viņi stāsta to, cik priecīgi ir par mūsu pakām un ka viņiem mēs pietrūkstam. Tas apliecina, ka darām labu darbu. Bieži aizmirstam pateikt *paldies*, bet, ja bērni novērtē, tas ir patīkami. Patiesībā šajā laikā cilvēki daudz vairāk iemācījās ikdienišķās lietas novērtēt. Prieks, ka novērtē arī tos, kuri vairāk darbojas aizkulisēs, nevis priekšplānā. Ļoti pozitīvi, ka Kuldīgai ir tāda pašvaldība, kas daudz domā par bērniem un vecākiem. Iepriekšējais direktors mūs sauca par garšīgajām meitenēm – tas bija mīļi. Prieks, ka skolā ienākusi atkal jauna, pozitīva direktore, kas noteikti darbu turpinās pozitīvā gultnē. Ceru, ka nākamais gads nāks ar labām domām un sapratni vienam pret otru.

Solvita Bitte šogad saņēmusi novada Goda balvu par pašai izveidotu darbu ārkārtējā situācijā.

VASARA BIJA PAR ĪSU

Ilga Prānča-Hartingere: „Visā pasaulē situācija tūrisma nav stabila, un mēs jau sākam kardināli to pārdomāt.”

Ilga Prānča-Hartingere, Turlavas pagasta Maras muižas īpašniece:

– Tūrisma šis bija gandrīz vai dramatisks gads, nepatīkami pārsteidzošs. Trīs ceturtdaļas plānoto ienākumu nevarēja iegūt, jo nevarēja atbraukt ārvalstu tūristi, kas ir mūsu klientu lielākā daļa. Ceļošanas sezona parasti ir vasarā, bet ar to vien nevar nopelnīt, tāpēc agrāk organizējām pasākumus arī vietējiem. Šogad tie nebija iespējami, tāpēc jādzīvo no tā, ko deva vasara, kas sākumā likās diezgan cerīga, bet vēlāk izrādījās īsa. Mainījās specifika: iepriekš muižu piepildīja ārvalstu seniori, kas var atļauties ceļot arī darbdienās, šoreiz tikai no Latvijas un atvaļinājumu laikā – no jūnija vidus līdz augusta beigām. Tūristi ir uzmanīga publika, un jau koronavīrusa pandēmijas sākumā lielākā daļa lietoja maskas, raudzījās, lai būtu ievērota drošība. Pašreizējās iecerēs esam pārlikuši uz nākamā gada, bet uz priekšu nekas vairs nav prognozējams.

NOSKAŅOJUMS JĀRADA PAŠIEM

Nadežda Gologuzova, ilggadēja vecmāte atpūtā:

– Kaut gan ir pandēmija, senioru skola eksistē, arī tagad divreiz nedēļā nūjojam. Vienā reizē pa mežu noejam no pieciem līdz desmit kilometriem. Tas ir pozitīvisms, kas rada iespēju neiesūnot mājās. Vīrs ceļas pusseptiņos, izstaigā savus maršrūtus, bet es tik agri nevaru uzcelties – eju vēlāk. Cenšamies būt kustībā. Vienīgais mīnuss, ka ar visu nūjošanu ikdienā kustību ir mazāk. Vakarā izstaigāju arī pilnēti. Ļoti skaista, svētkiem saposta!

Bērni pie mums nebrauc – tā kā viņi strādā slimnīcā, baidās mums kaut ko atnest. Sazināties pa telefonu vai arī pie balkona. Un tas ir skumīgi.

Nadežda Gologuzova: „Katrs pozitīvo meklē pats. Nevienus citus to viņa vietā nespēs.”

VAIRĀK LAIKA ĢIMENEI

Signe Petrēvica, biedrības *Daršim paš!* administratīvās vadītājas palīdzēja:

– Darbā gads bija rosīgs, varbūt vienīgi beigas tādas klusākas. Lai pārbaudītu, kā īstenoti iedzīvotāju iesniegtie projekti, bija vēl plānoti vairāki braucieni. Dienzāl tie bija jāatceļ. No vienas puses, laiks ir klusāks, no otras – izsludināta konkursa devītā un desmitā kārtā, cilvēki zvana par projektiem, piesakās konsultācijām. Prieks, ka ir interese. Brīžiem ir tādi, kuri īsti nezina, ko grib darīt. Šoreiz nopietnu darītāju ir vairāk nekā citkārt – viņi skaidri apzinājušies, ko vēlas. Darbs tiek darīts. Klātienē esmu reizi nedēļā, kad padarū to, ko nevar attālināti.

Mana sirdslieta ir kūku cepšana. Kad bija pandēmijas pirmais vilnis, tā apstājās. Pārsvārā gardumi tapa vien radiem, draugiem. *Sapņu namiņā* tirgošanai biju iedevusi cepumus. Isti nevarēja saprast, cik daudz gatavot. Vai namiņš varēs darboties, tirgojot vien pārtiku? Mūsu čāts par to visu laiku *spridzināja*.

Pozitīvais ir tas, ka varēju vairāk laika pavadīt ar ģimeni, bērni bija mājās no marta līdz septembrim, kad atkal palaidu uz bērnu dārzu.

Linda Dūdiņa-Hoiere: „Tas bija pārmaiņu laiks gan mums, birojā, gan zemniekiem.”

PĀRBAUDĪJUMI ARĪ ZEMNIEKIEM

Linda Dūdiņa-Hoiere, Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centra Kuldīgas biroja uzņēmējdarbības konsultante:

– Lauksaimnieki ar pārbaudījumiem saskaras katru gadu, jo viņu darbs ļoti atkarīgs no laika apstākļiem. Bet šis bija īpašs izaicinājuma gads, un to sagādāja Covid-19. Mācības tika organizētas digitāli, izmantojot platformu *Zoom*. Savā ziņā tas bija pluss, ka tajā seminārā, kas viņus interesē, zemnieki varēja piedalīties jebkur Latvijā, neizejot no mājās.

Šogad daudz strādājām ar mājražotājiem, lai izveidotu digitālo katalogu www.novadagarsa.lv, kurā atrodams gandrīz 800 saimniecības. *Novada garšas* pasākumi notika neierasti: rīkojām nelielā pulkā, bet, lai redzētu plašāka publika, iesaistījām medijus, norisi varēja vērot feisbukā. Šajā laikā, kad nenotiek tirdziņi, ražotāji meklē citus realizācijas veidus: pieņem pasūtījumus un ved klientiem uz mājām, sūta ar piegādes palīdzību. Pateicoties tam, arvien vairāk pircēju izvēlas pašmāju ražojumus, tā šajā sarežģītajā laikā atbalstot vietējos ražotājus.

ĻOTI SLIKTS

„Ja nav papildu ienākumu, uzturēt savu biznesu kļūst tikpat kā neiespējami,” uzskata Dainis Strujevičs.

Dainis Strujevičs, SIA *KAD Plus* īpašnieks, kuram Alsungas vidusskolā 12 gadus ir veikalniņš un kafējnīca: – Man kā mazajam uzņēmējam šis bijis ļoti slikts gads, un saprotu, ka nekas arī neuzlabosies. Mežā bija ogas – tad vēl tiku cauri. Ja ne, būtu jau visu aizvēris. Bērnu skaits skolā ļoti samazinājies. Agrāk burtiņas un grāmatas skola pirka tepat, tagad ir sistēma, ka tikai pa taisno no Rīgas. Arī papīru, zīmēšanas burtiņas, klades. Tā ir visur, ne tikai mūsu skolā vien. Kādam tas varētu būt izdevīgi, bet ne vietējiem ražotājiem un tirgotājiem.

Pavasarī vīruss nogrāva visu. Pirms tam uz kafējnīcu nāca iedzīvotāji, skolas ciemiņi – tas beidzies. Es interesējos par dīkstāves pabalstu, bet nevarēju saņemt. Ja mani kāds no darba atlaistu, tad jā. Bet, ja pats strādāju, tad neko. Es pat slimot nevaru atļauties, kur nu vēl maksāt tik lielus nodokļus, lai tagad saņemtu atbalstu. Lielie uzņēmumi paliek savās vietās, bet pārējie – kā iznāk. Par bankas termināli mēnesī jāmaksā 25 eiro, vēl telefons, īre, internets. Vairāk nekā simts eiro jānopelna tikai tam. Nākotne neizskatās cerīga. Ekonomika koncentrējas Rīgā. Viss iet uz to, ka laukos samazinās iedzīvotāju skaits un arī mazā uzņēmējdarbība.

PRASĪJA SPĒJU MANEVRĒT

Dace Reinkopa, Kuldīgas novada pašvaldības kultūras nodaļas vadītāja:

– Radošs un interesants gads, kas kultūrā strādājošajiem prasīja ārkārtīgu elastību, manevrēšanas spējas un ātrus lēmumus. Pilnīgi citādāks gads. Tajā bija gan labais, gan sliktais. Sliktais – nozare saņēma milzīgu triecienu atsevišķās jomās, kas palika paralizētas, piemēram, tāda ir amatiermāksla, kas latviešiem ir ļoti nozīmīga, palīdz uzturēt identitāti, tradīcijas, latvisko dzīvesziņu. Mēģinājumi un koncerti izpalika. Tas savā ziņā apdraud Dziesmu svētku pastāvēšanu, jo nezinām, ar kādām izjūtām un vēlmi turpināt cilvēki kolektīvos atgriezīsies.

No kultūras pakalpojumu viedokļa bija ļoti interesanti. Tas lika izmēģināt jaunus, atšķirīgas metodes, kā pasākumus rīkot, kā sasniegt auditoriju un svētku noskaņu radīt attālināti. Man šķiet, ka Kuldīgā tas ir izdevies, izmantojot jaunus tehnoloģijas un citas iespējas. Arī šādos apstākļos cilvēkiem tika dāvāts prieks un iespēja baudīt kultūru. Uzskatāms piemērs bija pēdējais pasākums – *Ziemas pasaka* jeb pastaiga, ko rīkoja kultūras centrs. No kultūras darbiniekiem tas prasījis daudz. Varbūt liekas, ka nekas nenotiek un naudas ziņā būs ietaupījums, bet tā nav, jo tehniskās lietas ir daudz dārgākas nekā ar tradicionālām metodēm. Bieži nāca jauni nosaukumi – nekad nevarēja zināt, kas notiks pēc mēneša, diviem. Un svarīgi ir pasākumus sarīkot, ievērojot ierobežojumus.

„Kultūrā bijis daudz jauku notikumu. Spriežot pēc iedzīvotāju reakcijas sociālajos tīklos, viņi ar piedāvājumu ierobežotajos apstākļos ir apmierināti,” saka Dace Reinkopa.

Inta Jansone, Līnas Mūzes un Zigismunda Sirmā arhīva foto

NEDEĻAS VIESI

Būt gataviem olimpiskajām spēlēm

Šomēnes Kuldīgas vieglatlētikas manēžā divu nedēļu treniņnometni aizvadīja šķēpmetēji ZIGISMUNDS SIRMAIS un LĪNA MŪZE. Viņu mērķis – sagatavoties vasaras olimpiskajām spēlēm Tokijā.

Z.Sirmais ir 2016. gada Eiropas čempions, bijis Eiropas U-20 un U-23 čempions, kā arī pasaules rekordists junioriem. Viņam ir otrs visu laiku labākais personiskais rekords Latvijā ar jaunās konstrukcijas šķēpu. Savukārt L.Mūze ir Eiropas U-23 čempione šķēpa mešanā un Latvijas rekordiste juniorēm.

Kāds ir treniņnometnes uzdevums?

L.Mūze: Gatavojamies Tokijas olimpiskajām spēlēm. Kuldīgas vieglatlētikas manēžas viducī ir baneris, kurā attēlota spēļu emblēma, un tas katru rītu pamodina un motivē. Šogad paredzētās tika pārceltas uz nākamo gadu. Mērķi nav mainījušies, tikai mazliet pārcelti.

Z.Sirmais: Izdomājām atbraukt uz Kurzemi. Kuldīgā ir laba bāze, ziemas sezonai – ļoti labi apstākļi. Mums viss te patīk.

Vai šeit trenējaties pirmo reizi?

L.Mūze: Es pēdējo reizi biju 2011.gadā kopā ar citu grupu un treneri.

Z.Sirmais: Desmit gadus neesmu bijis. Domājam šeit aizvadīt vēl kādu treniņnometni.

Kā pandēmija ietekmējusi jūsu ikdienu, fizisko un tehnisko sagatavotību?

L.Mūze: Jāsaka paldies trenerim Kimmo Kinnunenam no Somijas, jo viņš licis pielāgoties jebkurai situācijai, tāpēc sagatavošanos tas neietekmēja. Vairāk ietekmēja sacensību kalendāru. Nebija iespēju startēt augstāka ranga sacensībās, jo tās tika atceltas, piemēram, olimpiskās spēles un Eiropas čempionāts. Bet bija komercsacensības. Kaut gan mēnesis bija jāpavada mājās un pēc atgriešanās no Tallinas nometnes arī pašizolācijā, sezona nebija slikta. Rezultāts atkal bija ļoti tuvu olimpiskajam normatīvam. Zīgis pēc ilgāka laika atsāka sezonu.

Z.Sirmais: Bija pauze traumas dēļ. Šogad atsāku startēt sacensībās. Viss noritēja pēc plāna.

„Ja esi gatavs trijos naktī pamosties, tev iedod naglenes un šķēpu un esi gatavs mest, tātad viss kārtībā.”

Vairāki sportisti atzinuši, ka grūti trenēties, īsti nezinot, kam. Kā jūs tiek galā?

Z.Sirmais: Es sevi motivēju ar to, ka tas ir mans darbs. Nedrīkst atslabināties.

L.Mūze: Jā, neatkarīgi no tā, kas sagaida. Jābūt vislabākajā formā un gatavam. Mēs smejamies: ja esi gatavs trijos naktī pamosties, ja iedod naglenes un šķēpu un esi ga-

„Junioros man līmenis bija labs – droši varēju iesaļot pieaugušo konkurencē,” saka šķēpmetējs Zigismunds Sirmais.

„Jau no rīta pieceļoties, par dzīvi jādodom pozitīvi. Tad tā atnesīs labas lietas. Ja arī atnes sliktās, no tām var paņemt mācību – ko tas var dot nākotnē. Galvenais ir ieklausīties sevī,” teic Lina Mūze.

tavs mest, tātad viss kārtībā. Esam pieraduši, ka jābūt gataviem startēt. Protams, esam ļoti piesardzīgi. Šis nav joks. No vīrusa jācenšas pasargāt līdzcilvēkus. Tagad viss ir otršķirīgs, arī mūsu sportistu karjera.

Jūsu treneris ir Somijā. Kā norit saziņa?

L.Mūze: Vatsapā, e-pastā. Treneris atsūta plānu, kas punkts punktā jāizpilda. Mazliet esam saguruši, jo ir jau devītā nometnes diena un katru dienu ir divi treniņi. Darbs tiek darīts lielā apjomā.

Kādā režīmā strādājat pēc nometnes?

L.Mūze: Tad nav tik grūti. Nometnē slodze ir divreiz lielāka, plus vēl testēšana – kāda ir fiziskā forma. Treniņnometnē nav jādara blakus lietas, piemēram, nav mājās soļa, ir tikai jākoncentrējas treniņiem.

Z.Sirmais: Tie ir atskaites punkti, kuros redzam, cik tālu esam, ko vēl vajag uzlabot.

Kas šķēpa mešanā ir grūtākais, specifiskais?

Z.Sirmais: Tehnika. Lai metiens izdotos, visam jābūt ideālam. Jāprot skriet, lēkt, mest, un visam jāsasaldzjas kopā. Protams, arī šķēps jāmet tālu. Kurš katrs nevar – jābūt mešanas talantam, labai koordinācijai. Šķēpmetējam jābūt daudzpusīgi attīstītam. Arī motivētām strādāt.

L.Mūze: Ne vienmēr ir labās dienas. Mēdz būt arī sliktās. Mēs ļoti labi to zinām, jo savā karjerā esam izgājuši cauri lielām traumām. Bet tas nav atturējis, un gatavojamies trešajām olimpiskajām spēlēm. Esam ļoti jauni salīdzinājumā ar tiem šķēpmetējiem, kuri aizvien parāda labus rezultātus. Mums priekšā vēl desmit gadu. Labākie gadi šķēpmetējiem sākas 26–27 gados.

Vai esat izvirzījuši uzdevumu, kas olimpiskajās spēlēs jāsasniedz?

L.Mūze: Laikam iepriekš nebūtu labi par to runāt. Labāk darīt nekā runāt. Taču jābūt ļoti labā formā. Katram jābūt mērķim jebkurā dzī-

ves jomā, situācijā, darbā.

Z.Sirmais: Man ir viens mērķis, kas ar olimpiskajām spēlēm nav saistīts, bet, kad to izdarīšu, – atklāšu. Pagaidām lai paliek pie manis.

Kas palīdz tikt pāri neveiksmīgam startam?

L.Mūze: Neveiksmīgi bijuši vairākkārt. Vajadzīgs laiks, lai tās sāpīgās brūces sadziedētu. Cerība jau ir vienmēr. Gadā darbā ieguldu 11 mēnešus. Ir vieni lielie mači, neizdodas, un tas ir ļoti sāpīgi. Nākas noslaucīt asaras, piecelties un iet tālāk.

Junioru vecumā Eiropā sasniegti augsti rezultāti. Vai ir viegli konkurēt ar pieaugušajiem?

Z.Sirmais: Man tikt starp pieaugušajiem bija nedaudz vieglāk, jo rezultāts bija augsts. Junioru gadā – 84 metri. Nākamajā gadā ar tādu rezultātu varēja uzvarēt olimpiskajās spēlēs. Līmenis bija labs, droši varēju iesaļot pieaugušo konkurencē un ar viņiem cīnīties.

L.Mūze: Zigismunds, divus ga-

dus trenējoties pie Kimmo Kinnunena, 2016. gadā Amsterdamā izcīnīja pieaugušo Eiropas čempionāta zeltu.

Z.Sirmais: Pirmā medaļa Latvijai šķēpa mešanā kopš neatkarības atgūšanas.

L.Mūze: Man uzreiz pēc U-23 medaļas salūza elkonis. Divus gadus vēlāk pārplēsu krustenis-kās saites. Traumas neļauj sportā atgriezties ātri. Karjeras laikā trīsreiz esmu gribējusi pārstāt trenēties, tomēr vajadzība turpināt bija spēcīgāka. Esmu atpakaļ ierindā.

„Šis nav joks. No vīrusa jācenšas pasargāt līdzcilvēkus. Tagad viss ir otršķirīgs, arī mūsu sportistu karjera.”

Panākumi uzliek papildu pienākumus – nākamajās sacensībās atkal tiek gaidīti izcili rezultāti.

Z.Sirmais: Protams, tā ir. Pēc 2016. gada biju apņēmības pilns nākamajā, aiznākamajā gadā startēt visaugstākajā līmenī, bet to piebremzēja pleca trauma. Trīs četri gadi līdz šodienai bijuši grūti. Neesmu vēl atgriezies iepriekšējā līmenī. Jāskatās, ko dos nākamais gads.

Citos sporta veidos, piemēram, pludmales volejbolā, tiem, kuriem vadošā roka ir kreisā, ir priekšrocības. Vai tā ir arī šķēpa mešanā?

L.Mūze: Ja minētu pasaules rekordu kreilim, tas pieder Igaunijas sportistam, kurš šķēpu tālumā raidījis 90,61 metru. Bet absolūtais rekordists ar labo roku – 98,48 metrus.

Kāda ir konkurence Latvijā?

L.Mūze: Latvijā ir labi metēji. Mainījās paaudze. Šis gads bija izņēmums: sagatavoties sarežģīti, rezultāti nav pāri 60 metriem. Mums ir menedžeris, kas nokārto to, ka varam doties pie ārzemju metējam, kuras varbūt ir labākā formā. Konkurence ir gan šeit, gan ārzemēs.

Z.Sirmais: Apstākļi jāpamaina, lai redzam konkurentus. Ir svarīga arī pieredze. Lielākie konkurenti ir no Vācijas.

L.Mūze: Pērn ārzemju sportists aizmeta šķēpu 97 metrus, un tas ir otrs visu laiku labākais rezultāts. Mūsu labākais šogad bija 84 metri, un tā ir 13 metru atšķirība. Tas nav maz.

IZVĒRTĒJUMS

Kāds bijis aizvadītais gads? Ar kuriem sasniegumiem lepojaties?

Trīs Čempiona tituli

UĢIS JOCIS, vieglatlēts:

– Sacensību ziņā pirmais pusgads jau bija labs. Diemžēl otrajā sacensības izpalika, un par to, protams, ir rūgtums. Cik iespējams piedalīties, tik ar paveikto esmu apmierināts, jo sasniedzu personīgos rezultātus un izcīnīju trīs Latvijas čempiona titulus. Individuāli trenējos joprojām. Varbūt mazliet saudzīgākā režīmā. Sporta skolā audzēkņiem treniņi notika ārā, jo iekšā individuāli tos nevadīju. Organizatoriskā darba jautājumus kārtoju attālināti. Grūti ko plānot arī jaunajā gadā, jo lielākā daļa paredzēto sacensību tiek pārceltas vai atceltas. Tomēr nākotnē gribas raudzīties ar pozitīvāku skatu, ka situācija uzlabosies.

„Jaunajā gadā vēlu veselību, izturību un šajā grūtajā laikā nezaudēt dzīvesprieku.”

Sešus gadus gaidītais sporta meistars

EDIJS OŠS, autosportists:

– Gads bijis ļoti ražens, piedalījos daudzās sacensībās. Krosā ir iegūts Latvijas čempiona tituls. Nopelnīts arī sporta meistara nosaukums – uz to gāju sešas sezonas. Jau sāks darbs pie jaunās sezonas. Noteikti startēšu sacensībās. Gatavojamies vēl uz kaut ko citu, bet lai tas mazliet paliek noslēpums! Arī ārpus sacensībām trenējos un uzturu sevi formā – daudz skrienu, peldu. Līdzjutēji šogad sacensībās bija ierobežotā skaitā. Ļoti gribam tos atpakaļ – viņi motivē braukt vēl labāk.

„Lai visiem veselība un izturība! Nākamgad – mazāk ierobežojumu!”

Bērnības sapnis piepildīts!

„Lai visiem priecīgs un silts svētku laiks! Izbaudiet šo brīdi ar tuviem cilvēkiem! Svarīgākais ir sargāt savu veselību.”

KRISTIS NEILANDS, profesionāls riteņbraucējs:

– Gads bijis kā pa kalniem un lejām. Pasaulē notiekošais ietekmē visus, arī mūs, sportistus. Izdevās nobraukt *Tour de France*. Tas ir lielākais riteņbraukšanas notikums pasaulē, un mans bērnības sapnis bija tur reiz piedalīties. Esmu gandarīts, ka komanda man tādu iespēju deva. Vēl pozitīvais bija tas, ka neierasti daudz laika varēju pavadīt kopā ar tuvajiem cilvēkiem. Parasti rutīna ir tāda, ka gada lielākā daļa tiek aizvadīta prombūtnē.

Esot mājās, treniņi turpinās – individuāli pēc programmas gatavojos jaunai sezonai. Tūdaļ pēc svētkiem dodos uz siltajām zemēm – uz Spā-

niju, kur notiks atlikusī sagatavošanās sezonai. Sacensības atsāksies janvāra beigās, februāra sākumā. Kalendārs nākamajam gadam ir sagatavots. Pagaidām izskatās, ka visam vajadzētu notikt pēc plāna. Nedaudz plāni jāsaskaņo ar komandu. Man būtiskākās sacensības noteikti atkal būs *Tour de France*. Galvenais mērķis – olimpiskās spēles.

Būtisks laiks izaugsmei

„Novēlu saglabāt veselīgu spēju spriest par notikumiem pasaulē, Latvijā, Kuldīgā, mazāk klausīties populistiskos aicinājumus. Sargājiet sevi un savus tuvākos!”

ANDRIS TREIMANIS, futbola tiesnesis:

– Kopumā gads bijis interesants. Ir gan labi mirkli, gan ne tik veiksmīgi brīži. Ja ir grūtības un kļūdas, no tām mācāmies, izdarām secinājumus un ejam tālāk. Sportiskajā ziņā gads bijis pozitīvs. Ir neierasti tiesāt spēli bez līdzjutējiem – tādas bija gan Latvijā, gan citur Eiropā. Agrāk pilnā stadionā nebija dzirdams, ko saka treneri, bet šobrīd viss ļoti labi dzirdams, arī spēļu tiesnešiem adresētais. Man labāk patīk, kad stadions pilns līdzjutēju.

Kopš jūnija esmu nodevis ap 40 kovida analīzi. Pēc atgriešanās no ārzemēm jāievēro pašizolācija. Savā veidā tā ietekmē visu sadzīvi, nevaru bieži apmeklēt vecākus, citus tuviniekus. Arī sagatavošanās, nokļūšana uz spēli ir citādāka, nekā ierasts. Normālos apstākļos bija tiešais reiss, bet nesen spēle bija Telavivā, un no

sešiem rītā ar trim lidmašīnām līdz galam nokļuvām vēlā vakarā. Cenšos koncentrēties futbola tiesāšanai. Manai komandai šis ir būtisks brīdis izaugsmei.

Vēl izmēģinu spēkus politikā – tā mani vienmēr ir interesējusi. Nebija mērķa iekļūt Rīgas domē, bet gan iepazīt, saprast procesu. Domāju, ka tam būs turpinājums.

FOTOKONKURSS

Ikvienš var piedalīties

Latvijas Vieglatlētikas savienība iedibina jaunu tradīciju un piedāvā iespēju ikvienam piedalīties vieglatlētikas fotoattēlu konkursā.

Konkursa fotogrāfijai jābūt saistītai ar Latvijas vieglatlētikas un uzņemtai 2020. gadā. Foto var atspoguļot kadru no vieglatlētikas dzīves – tie var būt mirkli no sacensībām un treniņiem, vieglatlētikas stafetes, treniņi mājās

apstākļos, virtuālās skriešanas epizodes vai jebkas cits.

Jāsūta e-pastā: ieva.blusina@athletics.lv. Jānorāda autors, vieta un laiks, kad fotogrāfija uzņemta, kā arī nosaukums. Viens dalībnieks aicināts iesūtīt vienu fotogrāfiju. Uzvarētāja vārds tiks paziņots 5. janvārī, konkursa laureātam saņemot atzinības balvu no Vieglatlētikas savienības.

PLUDMALES VOLEJBOLS

Eiropas čempionāts – Vīnē

Eiropas Volejbola konfederācija lēmusi, ka 2021. gada Eiropas čempionāts pludmales volejbolā no 11. līdz 15. augustam notiks Austrijas galvaspilsētā Vīnē.

Plānots, ka turnīrs notiks uzreiz pēc pārceltajām Tokijas vasaras olimpiskajām spēlēm. Eiropas Volejbola konfederācijas prezidents Aleksandrs Boričičs pau-

dis entuziasmu par izvēlēto norises vietu: „Mēs nevarējam iedomāties labāku vietu, kur rīkot 2021. gada Eiropas čempionātu pludmales volejbolā. Aizvadīsim šo turnīru drošā vidē, un esmu pārliecināts, ka visi spēlētāji vēlas spēlēt tādā vietā kā Vīnē, kas iepriekš spējusi noorganizēt vairākus augsta līmeņa turnīrus.” 2020. gada turnīrs notika Jūrmalā.

NOVADI ZAĻO

Notekūdeņu izpēte Latvijā ir vēl bērnu autiņos, taču jāsaprot, ka atkritumu, tostarp notekūdeņu, lietderīga otrreizēja izmantošana ir tuvas nākotnes dienaskārtībā.

Uzturēšana jānodrošina pašiem

Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas (VARAM) ūdens resursu nodaļas vadītāja Iveta Teibe mierina, ka Latvijā ir un pēc 2022. gada būs vietas, kur centralizēto kanalizācijas sistēmu izbūve nebūs tehniski vai finansiāli pamatota. "Pērn eksperti izvērtēja pilsētu investīciju vajadzības notekūdeņu apsaimniekošanai. Secināja, ka ne visās pilsētu teritorijās nepieciešams izbūvēt centrālo kanalizāciju, ja potenciālo lietotāju ir maz, bet izmaksas lielas. Normatīvie akti neparedz, ka pilnīgi visiem jāveido pieslēgums kanalizācijas tīklam. Tas jā dara, ja šobrīd notekūdeņu savākšanai un attīrīšanai nav hermētiski noslēgtas tvertnes un tie izplūst dabā, vai arī tad, ja attīrīšanas iekārtas izbūvētas sen un nav veikta to apkope. Ja šīs lietas sakārtot, centrālajam vadam nav jāpieslēdzas. Taču, ja tuvumā pieejams centralizētās kanalizācijas tīkls, pēc 2022. gada notekūdeņus nedrīkstēs turpināt pludināt nepiemērotās tvertnēs vai attīrīšanas iekārtās," skaidro I. Teibe.

Tīklu paplašināšanai no 2014. līdz 2020. gadam bija pieejams Eiropas Savienības (ES) fondu finansējums. Nākamajā plānošanas periodā tas būs uz pusī mazāks. Izvērtējot prioritātes, VARAM eksperti atzinuši, ka nauda jānovirza notekūdeņu attīrīšanai un dūņu apsaimniekošanai. Kanalizācijas tīklu paplašināšanai līdzekļus nepiešķirs. "Eiropas iestāžu pārstāvji aizvien vairāk uzsver, ka ES finansējums ir papildu devums, lai kaut ko varētu sakārtot, taču ūdenssaimniecības uzturēšana jānodrošina pašiem," piebilst I. Teibe.

Zinātne nāk palīgā

Arī bioloģijas doktore, asociētā profesore Gunta Sprinģe atzīst, ka nozīmīgs ieguvums Latvijai no iestāšanās Eiropas Savienībā bija pieejamais finansējums, tostarp notekūdeņu saimniecības sakārtošanai. Taču valsts mērogā šis jautājums nav līdz galam atrisināts, jo augsto izmaksu dēļ cilvēki neizmanto centrālo sistēmu pat tad, ja tā pieejama. Tādēļ palaižam dažādās Latvijas vietās konstatē notekūdeņu nelegālu noplūdi. "Sasniedzams līmenis – notekūdeņus attīra ne tikai mehāniski un ar dūņu palīdzību, bet arī ar biogēnu redukciju, kas samazina slāpekļa un fosfora nokļūšanu vidē. Šo elementu nonākšana vidē veicina ūdenstilpju aizaugšanu," viņa saka un uzsver, ka svarīgi notekūdeņus izmantot sabiedrības labā. Pētot var noskaidrot ne tikai notekūdeņos nokļuvušās vielas, bet pat atklāt slimības.

G. Sprinģe norāda, ka Latvijā pēta notekūdeņu sastāvu. "Pasaules Veselības organizācija interesējas par Rīgas Tehniskās universitātes izstrādāto neattīrīto notekūdeņu monitoringa metodi, ar kuras palīdzību iespējams noteikt Covid-19 pārnēsī notekūdeņos un izplatību vidē. Ar šo metodi zinātnieki konstatēja vīrusu neattīrītajos notekūdeņos," par atklājumu gandarīta ir G. Sprinģe. Vīruss konstatēts kanalizācijas ūdens pāraugos pilsētās, kurās ir saslimušie ar Covid-19, bet nav konstatētas tur, kur saslimstība nav reģistrēta.

Viņasprāt, nozīmīgi dati iegūti, arī pētot gliemenes. 2017. gadā veikta pētījumā radies jautājums, vai gliemenēm sāp galva, jo to organismā atklāts paaugstināts ibuprofēna līmenis. Gliemenes uzskata par ūdens sanitārēm, jo tās attīra ūdeni caur žaunu lapiņām, to filtrējot un apēdot visas sīkās organismu un dūņu daļiņas. Taču, pētot gliemenes, iespējams noskaidrot arī to, kādu ietekmi

NOTEKŪDENUS jāiemācās izmantot

Augkopības eksperte Iveta Grudovska dūņās saredz potenciālu. Tās varētu izmantot par augu organisko mēslojumu.

uz dabu atstāj cilvēka izraisīti faktori, piemēram, notekūdeņos iekļuvušas medicīnisko preparātu atliekvielas. Farmācijas atkritumu konstatēšana dabā ir dārga, tādēļ gliemeņu pētīšana ir lētāks veids, kā noskaidrot vides stāvokli, jo tās caur sevi izfiltrējušas gan attīrītu, gan neattīrītu ūdeni."

Lai izvairītos no dabas piesārņošanas, G. Sprinģe rosina izmantot rīku "Villagewaters". Tas piedāvā dažādas notekūdeņu attīrīšanas iekārtas, no kurām var izvēlēties katrai privātmājai un naudas makam vispiemērotāko.

Dūņu potenciāls

Bet to, kā notekūdeņu attīrīšanas blakusproduktu – dūņas – iespējams apsaimniekot un izmantot atkārtoti, pēta lauksaimnieki. Biedrības "Zemnieku saeima" augkopības eksperte Iveta Grudovska stāsta: "Notekūdeņu dūņas ir vērtīgs augu barības avots, jo satur slāpekli, fosforu, kāliju un dažādu mikroelementus. Taču līdz šim lauksaimniecībā augu mēslošanai

tās izmantotas nedaudz, jo pastāv strikts regulējums par smago metālu nokļūšanu augsnē. Notekūdeņu dūņās nosaka smago metālu saturu un pēc tā daudzuma dūņas iedala dažādās klasēs. Materiālu, kur šo metālu nav vai ir ļoti maz, var lietot droši. Taču lielpilsētu notekūdeņu attīrīšanas dūņās no rūpnieciskiem ražotājiem var nonākt arī smagie metāli. Šāda materiāla izmantošana lauksaimniecībā ir sarežģīta: jāveic augsnes analīzes pirms un pēc dūņu lietošanas, jāseko līdzī smago metālu līmenim.

Notekūdeņu apsaimniekotāju biedrība VARAM uzdevumā meklē jaunus risinājumus, ko ar dūņām iesākt. Viens virziens varētu būt sadarbība ar biogāzes ražotājiem – dūņu pārstrādes procesā tās atšķaidītu un radītu potenciāli mazāku smago metālu ietekmi. Otra iespēja – tās kompostēt, taču vēl jāsaprot, cik daudz būtu nepieciešamas pildvielas, jo dūņas ir šķidrums. Vēl varētu apstrādāt, lai no tām atdalītu ūdeni un izmantotu kā kaisāmu organisku mēslojumu, nevis pārva-

dātu cisternās, kā ir šobrīd.

Ko par risinājumiem domā lauksaimnieki? Pagaidām neko. Taču Eiropas zaļā vienošanās paredz, ka lauksaimniekiem būs jāsamazina minerālmēsļu patēriņš, tādēļ vienīgais veids, kā augiem iedot barības vielas, būs ar sadzīves atkritumiem, tostarp notekūdeņu dūņām."

I. Grudovska saņēmusi labus notekūdeņu dūņu testēšanas rezultātus, un izrādās, ka smago metālu piejaukums ir neliels vai tā nav vispār. "Tas nozīmē, ka lokālā mērogā var skatīties uz notekūdeņu dūņu izmantošanu lauksaimniecībā kultūraugu mēslošanai, taču jāatceras, ka tās nederēs augiem, ja var saskarties ar izaudzēto galaproduktu, piemēram, dārzeņiem.

Zemniekam jāveido mēslošanas plāns, kurā rūpīgi jāsarēķina, cik kilogramu dūņu uz lauka plānots likt un cik kilogramu no tām augi izmantos. Atlikumam jābūt nelielam, taču sausā laikā slāpekļis augsnē paliek vairāk, tādēļ labi, ja iesēti ziemāji vai starpkultūras, kas atlikumu akumulē," saka eksperte.

Liela problēma, viņasprāt, ir notekūdeņu noplūšana no attīrīšanas stacijām. Tās sekas dabā konstatē, palielinoties fosfora saturam ūdenī. "Esam testējuši un secinājuši, ka no lauksaimniecības zemēm mēdz noplūst slāpekļis, bet no notekūdeņu dūņām – fosfors. Ja šis elements nokļūst ūdenī, nevis augsnē, to savākt tikpat kā nav iespējams. Šī iemesla dēļ šobrīd dūņu apstrādei un uzkrāšanai pievērš pastiprinātu uzmanību.

Ja neizveidos lokālu tīklu, kurā notekūdeņu dūņas aizvest un noglabāt līdz pavasarim, bet vedīs tās utilizēt uz kompostēšanas vietām vai potenciālu žāvēšanas vietu, visai sabiedrībai par kanalizācijas apsaimniekošanu būs dārgi jāmaksā. Taču skaidrs, ka turpmāk nevarēsīm dzīvot tā, kā dzīvojam līdz šim," pārliecināta I. Grudovska.

Deguns neļaus samelot

Pašvaldību atļautos decentralizētās kanalizācijas sistēmu risinājumus lielā mērā ierobežo bažas par iedzīvotāju apzinīgumu – noprotams pēc Saldus novada būvvaldes vadītājas Ingridas Andersones skaidrojuma.

Saldus novada pilsētā un ciemos pieļauj divus kanalizācijas sistēmu variantus – vai nu pieslēgumu centralizētajai sistēmai, vai arī kanalizācijas satura uzkrāšanu šķidrumsnecaurīdīgās tvertnēs un regulāru tā izvešanu. To kontrolē pašvaldības kapitālsabiedrība SIA "Saldus komunālserviss".

Septiņki nav atļauti, jo tie pēc būtības ir videi nedraudzīgāka kanalizācijas novades veids (protams, ja neskaita tualesu satura primitīvu novadišanu vidē, bet tā ir aizliegta). Tomēr arī pret bioloģiskām attīrīšanas iekārtām pašvaldībā izturas ar neuzticību, jo tās pašas par sevi negarantē ne labu, ne sliktu rezultātu, – to efektivitāte atkarīga no ipašnieku atbildības un disciplinētības.

"Ja iedzīvotājs neprasmīgi rīkojas ar bioloģisko attīrīšanas iekārtu un baktērijas aiziet bojā, vidē nokļūst neattīrīta kanalizācija," skaidro I. Andersone. "Pirmkārt, tiek piesārņota vide, otrkārt, blīvi apbūvētā teritorijā tādēļ var ciest kaimiņi gan smakas, gan grunts piesārņojuma dēļ. Pašvaldība nespētu izkontrolēt bioloģisko attīrīšanas iekārtu pareizu ekspluatāciju."

Viņa piebilst, ka, iespējams, nākamajos teritorijas plānošanas dokumentos tomēr varētu tikt iekļautas arī bioloģiskās attīrīšanas iekārtas, varbūt – ar īpašiem nosacījumiem. Runa gan būtu par samērā nelielu iedzīvotāju daļu, jo Saldus pilsētā mērķtiecīgi īstenoti ūdenssaimniecības projekti, un lielākā daļa pilsētas privātmāju ipašnieku savus īpašumus pieslēguši centralizētajai kanalizācijas sistēmai. "Tikai dažās vietās tā nav pieejama," apstiprina SIA "Saldus komunālserviss" valdes priekšsēdētājs Jānis Blūms. Turklāt ūdenssaimniecības projektiem Saldū esot laba atdeve – aptuveni 80% mājāsaimniecību izmantojušas iespēju tiem pieslēgties, bet centralizētā sistēma pilnībā nav pieejama vien necīgai daļai saldenieku.

Saldeniekis Dzintars Irbe dzīvo Saldus pagastā, pie pašas

pilsētas robežas. Būvējot māju, viņš izmantoja laucinieka statusu un ierīkoja bioloģisko attīrīšanas iekārtu. Ar to ir ļoti apmierināts – iekārta darbojas tik efektīvi, ka pat pēc dažiem gadiem nosēdumu tvertnei nav bijis jāizved. Viņš atstāsta iekārtas pārdevēja apgalvojumu, ka tā saukto tehnisko ūdeni pēc novārtināšanas drīkstot pat dzert, tomēr piebilst, ka pats nav to mēģinājis. Neskaitot investīcijas iekārtas iegādei un uzstādīšanai, pastāvīgās izmaksas ir ap 4,60 eiro mēnesī par elektrību kompresora darbināšanai, jo baktēriju uzturēšanai iekārtā nepieciešams gaiss.

Dz. Irbe atzīstas, ka palaižam podā noskalo arī kāda neizēsta šķīvja saturu, lai gan zina, ka bioloģisko iekārtu ipašniekiem jāmaina paradumi, jo baktērijas, kas apstrādā pārtiku, kanalizācijas radībām ir tādas kā plēsoņas. Visbīstamākie esot saldi dzērieni, piemēram, ceturtdaļlitr kolas var paralizēt attīrīšanas iekārtas darbību. Vēl jāsaņem pārņemīgi lietot antibakteriālos tīrīšanas līdzekļus, jo tie iznīcina visas baktērijas, kas trāpās ceļā, – arī kanalizācijā. Par pārkāpumiem var uzzināt drīz vien – no smirdēšanas.

No notekcaurulēm – uz jūru...

“Visas upes plūst uz jūru... Tāpēc nospraudām mērķi izdibināt, cik efektīvi tiek izmantota liela nauda, lai jūrā ieplūstu iespējami tīrs ūdens,” par šoruden publiskoto revīzijas ziņojumu saka Valsts kontroles padomes loceklis un par pašvaldību revīzijām atbildīgā departamenta direktors EDGARS KORČAGINS.

Pēc Baltijas jūras vides aizsardzības komisijas (HELCOM) datiem, līdz pat 97% Baltijas jūras cieš no eitrofikācijas – tas nozīmē, ka ūdenstilpē ieplūst pārāk daudz barības vielu no lauksaimniecības, industriālajiem un māsaimniecību notekūdeņiem un izraisa dažu aļģu sugu pārmērīgu augšanu un jūras vides degradēšanos. Latvija no līdzatbildības par to nekādi nevar atrunāties.

Tāpēc revīzijai par tēmu “Vai valstī izveidotā notekūdeņu savākšanas, novadīšanas un attīrīšanas sistēma nodrošina vides aizsardzību pret komunālo notekūdeņu kaitīgo ietekmi?” izvēlējās pašvaldības Latvijas lielāko upju baseinos un piejūrā. Tās bija Bauskas, Vecumnieku, Aizputes, Skrundas, Engures, Tukuma, Jelgavas, Viesītes, Līvānu un Preiļu novada pašvaldības.

Viena no pētītajām jomām visbiežāk skar investīciju izlietojumu – apdzīvotu vietu centralizēto kanalizācijas sistēmu izbūvi, pieejamību iedzīvotājiem un viņu izvēli vai iespējas pievienot savus mājokļus šīm sistēmām. Centralizētie kanalizācijas tīkli ir efektīvāks modelis, kā savākt un nodot pārstrādei sadzīves notekūdeņus, tādēļ jo lielāka ir vilšanās, ka nereti pilsētās un ciemos notikusi varēna rakšana un daudzīnātā ūdenssaimniecību modernizācija nav devusi pat pusi no gaidītā efekta. Valsts kontrole konstatējusi, ka 10 pētītajās pašvaldībās centralizētajiem kanalizācijas tīkliem nav pieslēgšanās pat puse māsaimniecību, kurām tas būtu iespējams.

Valsts kontrole atgādina, ka 2015. gadā pieņemtais “Ūdenssaimniecības pakalpojumu likums” paredz netiešus stimulus, kā veicināt māsaimniecību pieslēgšanos centralizētajām ūdensapgādes un kanalizācijas sistēmām. Piemēram, pakalpojuma sniedzējs drīkst vienoties ar iedzīvotājiem par pieslēguma veidošanas apmaksu pa daļām, savukārt pašvaldības dome drīkst piešķirt līdzfinansējumu nekustamā īpašuma pieslēgšanai centralizētajai sistēmai. Tomēr pašvaldības, Valsts kontroles vārdiem izsako-

ties, nesteidzas ar atbalsta sniegšanu pieslēgumu ierīkošanai – no 10 revidētajām pašvaldībām tikai trijās paredzēts pašvaldības līdzfinansējums, bet Latvijā kopumā – vien 30 pašvaldībās no 119. Iespēju iedzīvotājiem segt pieslēguma izmaksas pa daļām nav piedāvājusi neviena pašvaldība.

Varētu jau teikt: cilvēki drīkst izvēlēties – izdot lielu naudu par mājokļa pieslēgšanu centralizētajam kanalizācijas tīklam un pēc tam maksāt par pakalpojumiem

pēc noteikta tarifa vai kontrolēt savas izmaksas, uzkrājot sadzīves notekūdeņus krājvertnēs vai septiņos un tos izveidot pēc vajadzības. “Diemžēl šī kārtība strādā vēl sliktāk,” diplomātiski saka E. Korčagins. “Notekūdeņi netiek izvesti tik bieži, kā vajadzētu. Divas trešdaļas māsaimniecību notekūdeņus nodod reizi gadā vai nenodod vispār. 74% notekūdeņu liktenis nevienam nav zināms,” par decentralizēto kanalizācijas sistēmu apsaimniekošanu izsakās valsts

kontrolieris. “Visdrīzāk tie neattīrīti noplūst vidē, nonāk pazemes un virszemes ūdeņos un virzās uz jūru.” Vēl var piebilst, ka pa ceļam tie, visticamāk, sagandē arī dažu labu iecienītu avotu, no kura iedzīvotāji ņēmuši dzidru dzeramo ūdeni; arvien biežāk pēc ūdens kvalitātes analizēm pie avotiem parādās brīdinājumi – “Ūdens nav piemērots lietošanai!”.

Viens no iespējamiem iemesliem, kādēļ māsaimniecības apzinīgi nepiesaka asenizācijas pakalpojumus, ir daudzviet noteiktā nepamatoti augstā maksa par šo pakalpojumu. Lielākā bijusi pat 75,48 eiro par mucu, turklāt pakalpojuma sniedzējs nav varējis uzrādīt nekādus aprēķinus par to, no kādām izmaksām tā veidota.

Analizējot pašvaldību iespējas stimulēt māsaimniecību pieslēgšanos centralizētajiem notekūdeņu savākšanas tīkliem tur, kur tie pieejami, un kontrolēt krājvertņu un septiņu regulāru izvešanu tur, kur to nav, Valsts kontrole atdūrusies pret vēl vienu šķērslī: notekūdeņu attīrīšanas iekārtu kapacitāti. Puse revidēto pašvaldību vispār nav ieinteresētas pārlieku rūpēties par notekūdeņu savākšanu un attīrīšanu, jo pat no jauna izbūvētas vai modernizētas attīrīšanas iekārtas nespētu attīrīt visus pašvaldības teritorijā radītos notekūdeņus.

Mēģinot rast skaidrību acīm neredzamajā notekūdeņu apsaimniekošanas nozarē, Valsts kontrole sastapusi ar slikti reglamentētiem un haotiski plānotiem, toties vides aizsardzībai ļoti svarīgiem procesiem, kuros ieguldītie milzīgie līdzekļi gan izlietoti ar labiem nolūkiem, tomēr ar mazāku atdevi, nekā varētu gaidīt.

KO IZVĒLĒTIES, JA NEVAR PIESLĒGTIES CENTRALIZĒTĀS KANALIZĀCIJAS SISTĒMAI?

NOTEKŪDEŅU KRĀJTVERTNES

- + Salīdzinoši viegli izbūvējamas
Zemas būvniecības izmaksas
Neaizņem plašu teritoriju
Piemērotas nelielām ģimenēm un būvēm, kurās uzturas īslaicīgi
- Jāpiekļūst asenizācijas transportam
Bieži un regulāri jāiztukšo (1-2xmēnesi)

SEPTIŅI

- + Notekūdeņi tiek daļēji attīrīti
Piemērotas nelielām ģimenēm un būvēm, kurās uzturas īslaicīgi
- Aizņem lielu teritoriju, jo nepieciešams filtrācijas lauks
Regulāri jāizved nosēdumi

INDIVIDUĀLĀS ATTĪRĪŠANAS IEKĀRTAS

- + Piemērotas lielām saimniecībām
Notekūdeņi tiek attīrīti un tad novadīti vidē
- Nepieciešams elektrības pieslēgums
Augstas uzstādīšanas un apsaimniekošanas izmaksas
Saimniecībā vēlams uzturēties pastāvīgi

AVOTS: VARAM.GOV.LV

Materiāls tapis ar Latvijas Vides aizsardzības fonda finansiālu atbalstu

Lai piepildās tas, kam ļoti ticam!

Mirkļi, kad vecais gads aiziet un jaunais atnāk, tā vien mudina uz kādu veiksmes un labklājības rituālu. Jo vairāk ticam tam, ko darām, jo lielāka iespēja, ka vēlēšanās piepildīsies. Bet kaut kas jādara arī pašiem.

Lūk, daži ieteikumi.

- * Lai piedzīvotu to, ko ļoti vēlamies, kamēr pulkstenis noskan 12 reizes, jāiededz brīnumsvēcīte, koncentrējoties uz liesmiņu.
- * Pašā gadumijā uz mazas lapiņas jāuzraksta vēlme, lapiņa jāsadedzina virs šampanieša glāzes, lai pelni iekrīt glāzē, un jāizdzer. Vismaz filmās šī metode rādīta kā ļoti iedarbīga.
- * Pārticība vairošoties, ja jaunais gads tiks sagaidīts ar naudu rokā – vienalga, vai ar banknoti vai monētu. Nauda jātur rokā ar bagātības un pateicības izjūtu.

- * Lai ielūtos nākotnē, Vecgada vakarā jālej laime. Izliekto aplūko visi kopā, katrs pasaka, ko veidojumā redz.
- * Vienkārša, bet iedarbīga metode materiālai veiksmei visu gadu ir zivs zvīņas makā. Saimniece zivi pagatavo mielastam un zvīņas izdala viesiem.

No mūsu senču ticējumiem

- * Svētku galdā jābūt arī sālij un maizei. Tad šajā mājā uz dzīvi apmetīsies pati Laimes māte.
- * Vecā gada vakarā jāēd skābi kāposti, lai jaunajā neņemtu līdzī skābumu, ko nesis aizgājušais gads. Lai nebūtu asaru, jāēd vārti zirņi. Tik jāuzmanās ar daudzumu, jo līdz Jaungadam jāapēd visi, citādi asaras būs jālej daudz.
- * Tieši pusnaktī jāiet pie staļļa klausīties, kā zirgi sarunājas par nākamo gadu.
- * Lai gads ir bagāts, līdz pusnaktij jāpaspēj paēst 12 reizes. Labi jāpaēd arī 1. janvārī, jo tad visu gadu ēdamā netrūkst.
- * Lai no paša velna dabūtu maisu naudas, Vecgada vakarā jāizskaista mati. Bet jābūt precīzam, citādi nepiepildīsies.

- * Ja negribas visu gadu nogulēt, tad 1. janvāra rītā jāceļas agri. Un jāsāk strādāt, lai līdz decembrim nebūtu slinks. Bet bārties šajā dienā nedrīkst – tad baras visu gadu.
- * Ja jaunā gada pirmajā dienā plīst trauki, tas būs laimīgs.
- * Vecgada vakarā uz galda jāuzliek četras sveces, vidū jāieber pelni, uz tiem jāuzliek glāze ar ūdeni, bet iekšā jāiemet laulību gredzens. Kad skatās gredzenā, var redzēt, kas notiks.
- * Jaungada naktī sapņotajam ir liela nozīme. Varot gan nākotni redzēt, gan to, kurš precēs. Turklāt precinieki brauks no tās puses, no kuras naktī suņi rej. Bet, ja kaķis Vecgada naktī noķer peli, precēsies kāds no mājas pušiem.

Patiesi atgadījumi iz dzīves

Izpalīdzīgais znots

Tas bija pagājušā gadsimta 80. gados, kad kāda meita Vecgada vakarā atveda pie mammas uz laukiem parādīt topošo vīru. Paēduši vakariņas, visi trīs vienojās pie tuvējiem kaimiņiem aiz mežiņa doties ķekātās.

Bija kārtīgs sniegš, sals knieba, tādēļ kompānija nolēma paprāvu ceļa gabalu nogriezt, ejot pa taisno. Diemžēl starp piesnigušajām eglēm nomaldījās, izsmējās par sevi un nolēma pa pēdām brīst atpakaļ. Pēc brīža topošā sievasmāte sāka atpalikt, smejojoties, ka vairs nevar paiet, – lai jaunie brien uz priekšu, viņa panākšot. Pati bija nolēmusi ieskriet krūmiņos. Topošais znots, izdzirdis, ka sievasmāte vairs nevar, metās klāt, ķēra aiz rokas un vilka sev līdzī. Bet tā, smieklos locīdamās, nav varējusi savu vajadzību paskaidrot. Labi, ka mājas vairs nav bijušas pārāk tālu.

Mīkstā dāvana un pazīstamās brilles

„Pirmo Jaungadu es atceros, kad man bija pieci seši gadi – 60. gadu beigās. Vecākiem biju vienīgais bērns, vecvecākiem – vienīgais mazbērns. Un man vienmēr tika tās lielākās dāvanas,” stāsta Dace no Turlavas.

„Vienā Jaungadā man tika uzdāvināta ļoti liela, skaista dāvana – kā puse no manis. Es, nolikdama to uz dīvāna, uzliku galvu un pieglaudus klāt. Tā bija mīksta, bet es nodomāju, ka virsū nevar gulēt, lai nesaplēstu, nesalauztu kādu detaļu. Beigās izrādījās, ka tur iesaiņots spilvens, un biju laimīga, ka neko neesmu saspiedusi. Vēl atceros, ka vienmēr brīnījos,

kāpēc no astoņiem cilvēkiem, kuri Jaungadu svinējām kopā, atnākot Salatētīm, tieši uz to brīdi pazūd krusttēvs. Un nevarēju saprast, kāpēc Salatētīm ir viņa brilles, viņa gredzens pirkstā, pat kurpes tās pašas kājās. Tad vienmēr jautāju: „Kāpēc krusttēva nav tieši tad, kad atnāk Salatētis?” Kad tas bija aizgājis, bet krusttēvs atradies, vienmēr viņam teicu, ka bija atnācis Salatētis, bet viņš atkal nokavēja.”

Volgā – 15

„Tas bija 31. decembris 1976. gadā. Strādāju kādā rajona iestādē par šoferi. Braucām uz Ventspils rajonu svinēt Jaungadu,” atceras kuldīdznieks Jānis.

„Mašīna viena – vecā *Volga* ar piecām vietām, bet darbinieki desmit, plus vēl otras pusītes. Kopā bijām 15. Nu, labi, visi sakāpām un braucām. Mašīna, protams, kļuva smaga, riepas strīķējās, un pēc laika bija jūtama gumijas smaka. Sapratu, ka kāds jāsēdina ārā. Neko darīt: izsēdinājām vienu pasažieri, pabraucām piecus kilometrus un sēdinājām ārā nākamo. Tā

ik pēc pāris kilometriem, kamēr riepas vairs nestrīķējās. Aizvedu palikušos uz Puzes muižu un braucu atpakaļ savākt izsēdinātos, bet laukā tak sals! Šie gaida mani katrs savā autobusa pieturā.

Atbraucam – galdi uzklāti, pirts iekurināta, bet eglītes nav. Jāiet uz mežu, bet visiem priecīgs prāts, citi jau pirtī pabijuši... Nu, neko, trīs vīri ņem cirvjus un iet ārā, bet viens turpat pie Puzes muižas ierauga skaistu, kādus četrus metrus garu egli. Nu, nocirta, ienesa iekšā, izpušķoja. Visi priecīgi svin, līdz pienāk otra diena, kad jādodas mājās. Atnāk saimnieks un jautā, kur tik skaistu egli dabūjuši, bet neviens neatbild – egle tak

no viņa sētas! Beigās saimnieks iziet sētā un redz...”

Nabaga Gintonkulis

90. gados katru gada nogali no Rīgas uz Kuldīgu pie brālēna bērniem brauca Gintonkulis.

Un katru gadu īsu brīdi pirms Salatēva ierašanās viņam vai nu sasāpējās vēders un bija jāieslēdzas tualetē, vai jāiet pie kaimiņiem, kam mājās telefons, lai piezvanītu

uz Rīgu. Līdz ar viņu parasti pazuda arī vectētiņa kažoks un ausaine, bet Salatēvs bija ģērbies līdzīgi. Padomju laika bērnus tas nemulsināja, jo daudzi tolaik staigāja vienādās virsdrēbēs. Vienīgais, kas viņus satrauca: ka Gintonkulim tā arī nesanāk satikties ar Salatēvu.

Cerēja uz mieru

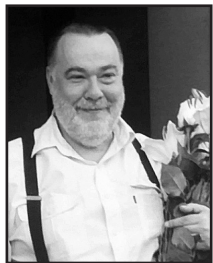
Lai sagaidītu 2001. gadu, pie kādas kuldīdznieces ciemos pieteicās puišis no Vācijas lielpilsētās.

Kuldīdzniece, gribēdama būt laba namamāte, saaicināja pilnu māju viesu, saklāja bagātīgu galdu. Visi ieēda, iedzēra, centās būt asprātīgi un viesi izklaidēt, kā nu māc. Pat izdomāja, ka jāved uz Pilsētas laukumu, kur tolaik visi pulcējās pie lielās egles, klausījās uzrunu, šāva raķetes – sagaidīja Jaungadu ne sliktāk

kā lielpilsētās. Nu, kā jau vācu viesis pieradis.

Kad līksmošana pierima, draugi sāka lūkoties, kur vācietis. Visi devās uz māju pusi cauri vecajiem kapiem. Tur arī atradās vācu viesis. Viņš diezgan satraukts skaidroja, ka ļoti gribējis gadumijā būt prom no burzmas, pasēdēt sveču gaismā, mājīgā atmosfērā un klusumā. Vienīgā vieta, kur viņš trakajā naktī atradis gaidīto mieru, bija... vecie kapi.

PIEMINOT

Otrajos Ziemassvētkos no dzīves aizgājis ilggadējais Kuldīgas slimnīcas ārsts reanimatologs IGORS IRBE. Dzims 1957. gada 14. jūnijā Alūksnē. 1981. gadā beidzis Rīgas medicīnas institūtu, ārstniecības fakultāti.

Ārsta gaitas kopā sievu dakteri Ramonu Irbi uzsācis kā radiologs Skrundas zonālajā slimnīcā, kur strādājis arī par ārstu terapeitu.

Laika gaitā mainījis specialitāti un pēc papildu mācībām kļuvis par anesteziologu-reanimatologu Kuldīgas slimnīcā no 1992. gada. Kopš 1998. gada vadījis anestezioloģijas un intensīvās terapijas nodaļu. Kā ārsts nav atteicis palīdzību arī Liepājas, Saldus un Aizputes slimnīcas kolēģiem un pacientiem.

Vēl kā medicīnas students uzsācis gaitas Tautas deju ansamblī *Ačkups*. Neskatoties uz springto un atbildīgo darbu, brīvajā laikā turpinājis dejojot dažādos tautas deju kolektīvos un uzņēmies vairāku deju kolektīvu vadību. Izaudzinātas divas meitas, sagaidīti pieci mazbērni.

Dzīves laikā nesaudzējot sevi, glābis cilvēku dzīvības un palīdzējis atveseļoties neskaitāmiem pacientiem. Kā vadītājs un skolotājs nekad nav atteicis padomu un palīdzību. Vienmēr darbam atdevis sevi visu...

Nekad neizzudīs tas siltums un gaisma, ko dakteris Igors Irbe izstaroja, dzīvojot un strādājot kopā ar mums.

Kuldīgas slimnīca

Kuldīgas

Sv. Katrīnas baznīcā

dievkalpojumi Vecgadā,
31. decembrī, 23.00
un Jaungadā,
1. janvārī, 18.00 – **ATCELTII!**

Dievkalpojums

Valtaiķu baznīcā

3. janvārī 13.00.
Kalpo mācītājs
Armands Klāvs.

PĒRK

Vēlos pirk **DZĪVOKLI** Kuldīgā, vēlams, centrā vai tuvumā ar vienu vai divām istabām. Tālr. 22122305.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 20294598.

Z/š SMAIDAS pērk **MĀJLOPUS.** Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA **Valinda – LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvarā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

Iepērk brieža, buka, aļņa **RAGUS.** Tālr. 28134800.

LĪDZJŪTĪBAS

*Tik daudz vēl nepateiktā
No dzīvē izjustā,
Tik daudz vēl nepaveiktā
No mūžā cerētā.*

/V.Kokle-Līviņa./
Izsakām visdziļāko līdzjūtību Dainim Krūmiņam, dzīvesbiedri zaudējot.
SIA *Planka* kolektīvs

Tā aiziet mūsu mīļie.

*Aiziet no ikdienas rūpēm
Prom mierā un klusumā.
Paliek vien dvēseles gaisma.*

/Z.Purvs./

Šajā sājū un skumju brīdī esam ar tevi, Ramona, un ģimeni, mīļo vīru, tēti un vectētiņu IGORU pavadot mūžības ceļos.
Grīniņi un Mikāli

*Vaicās zeme – kā tas var būt,
Ka tavus soļus vairs nesajūt,
Vaicās pamestās mājas un dzīstošā
pavarda liesma,
Vaicās – cilvēk, kur ir tava dziesma?*

/K.Skalbe./

Skumjā brīdī esam kopā ar Ramonu, meitenēm un tuviniekiem, mīļo cilvēku un mūsu tuvu draugu IGORU zaudējot.
Rozentali, Andersoni, Ozoliņi, Baloži, Orniņi

Izsakām līdzjūtību Ramonai Irbei, no dzīvesbiedra atvadoties.
Evalda Upenieka ģimenes ārsta prakses kolektīvs

*Nekas vairs nav par grūtu,
Es zemi aizmirsis.
Pie pleciem spārnus jūtu
Un skūpstu debesis.*

/J.Ziemeļnieks./

Mūsu līdzjūtība kolēģei Ramonai Irbei un ģimenei, IGORU mūžības ceļā pavadot.
Kuldīgas Veselības centra kolektīvs

*Mums pietrūkst vienas dzērves kāstī.
Mēs piekusušas neapstāsīm
Un savus spārnus pāri klāsīm
Ikvienai dvēselei.*

*Bet pietrūkst vienas dzērves kāstī,
Kam gaiša māla krūtīs rūgst.
Mums tieši tādas dzērves trūkst.
To tikai pašas dzērves jūt.
Vēl vienai vajag kāstī būt.*

*No sejas sejā vējš dzen rūgtu lāsi.
Mums pietrūkst vienas dzērves kāstī
Ikvienai dvēselei.*

/M.Zālīte./

Dzīļi skumstam, zaudējot kolēģi IGORU IRBI, un izsakām līdzjūtību ģimenei.
Reanimācijas nodaļa

*Es neaizeju pavisam,
Es tikai paslēpjos –
Tai egles skuļā,
Kura ziemas saulgriežos
Kopā mūs sauca.
Es palieku akmenī,
Saulē un vējā,
Savā dzimtajā zemē, pasaulē.*

/K.Apškrūma./

Skumstam kopā ar Ramonu, no IGORA atvadoties.
Kuldīgas kultūras centra kolēģi

*Reiz nozied viss, kam dzīves krāšņums
dots,
Tik paliek mūžs, ar darbiem vainagots.*

/K.Sausnītis./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Ramonai, vīru mūžībā pavadot.
Radioloģijas nodaļa

*Balts eņģelis atnāca sapnī
Un aiznesa tevi sev līdz
Tai baltajā, baltajā naktī,
Kur nesāp, kur nesaist, kur silts.*

/A.Mūrniece./

Skumju brīdī esam kopā ar Ramonu Irbi un viņas ģimeni lielajās bēdās.
Bērnu nodaļas kolektīvs

*Vēl daudz bij ņemams, dodams, mijams,
Bet stunda nolikta bij dvēselei,
Kad mieru rast.*

/Rainis./

Skumju brīdī esam kopā ar Ramonu, vīru IGORU mūžībā pavadot.
SDK *Kuldīdznieks*

*Ir klusums,
Kas pasaka vairāk par vārdiem.*

/Z.Mauriņa./

Esam kopā ar Ramonu un bērniem, IGORU mūžībā pavadot.
Dagmāra un Jānis

*Lūgšim tavai dvēselītei
Debess ceļā mieru gūt,
Lai ar tevi zvaigznes starā
Varam domās kopā būt.*

/V.Kokle-Līviņa./

Esam kopā skumju brīdī ar Ramonu Irbi un viņas mīļajiem, vīru, tēvu, vectēvu un mūsu mīļo kolēģi IGORU IRBI zaudējot.
Kuldīgas slimnīcas dzemdību un ginekoloģijas nodaļas kolēģi

*Gaisma, kas cilvēkā dzīvo,
Un siltums, ko izstaro sirds,
Tas nezūd, tas paliek un mirdz.*

/V.Egle./

Skumju brīdī esam kopā ar Ramonu Irbi un viņas ģimeni, mūžībā pavadot vīru, tēvu, vectēvu IGORU IRBI.
Kuldīgas slimnīcas uzņemšanas nodaļas kolektīvs

*Smagajā vējā
Ziedi noliektās galvas klana,
Un nekad un nekad,
Un vairs nebūs nekad...
Te nu jūs esat – darbi un steiga,
Pēkšņas beigas, un nu ir gana,
Un elso vēl priedes smagajā vējā
Par to, ko mēs nepaspējām.*

/L.Brīdaka./

Kuldīgas slimnīca izsaka dziļu līdzjūtību ārsta IGORA IRBES ģimenei, viņu mūžībā pavadot.

*Vēl tikko pasacijū draugiem labu vārdu,
Vēl tikko iztulkoju svīres dziesmu es,
Vēl tikko sapratu, cik bezgalīgi zilas
Ir dzimtās zemes visas pamales.*

/S.Kaldupe./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību IGORA IRBES piederīgajiem, viņu mūžībā pavadot.
Ķirurģijas nodaļas kolektīvs

*Mums paliek sirdī tavi saules vārdi
Un mīlestība, kura neaiziet.*

/K.Apškrūma./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Ramonai Irbei, vīru mūžībā pavadot.
Kuldīgas novada pašvaldība un Kuldīgas deju aprīņka deju kolektīvu vadītāji

*Vai, zemi, tev pietrūka
Smilšu gultā gulētāju,
Ka tu mani arī sauci
Zem savām velēnām.*

/T.dz./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Ramonai un meitiņām, vīru un tēti smilšu kalniņā pavadot.
Kolēģi Skrundā

Izsakām līdzjūtību Raimondam Milleram, tēvu mūžībā pavadot.
Veikala *Retro* kolektīvs

*Es būšu visur...
Kā rasa ziedos,
Kā smarža kokos,
Kā vēsma baltās ābelēs.*

/A.Eglītis./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību piederīgajiem, no VALIJAS MŪRNICES atvadoties.
Mirdza, Amalija, Anita, Taņa, Andris, Teodors

*Tu aizgāji klusi
Tāda mīļa un balta,
Zem gadu nastas nogurusi.*

/T.dz./

Lai mūsu klusa un patiesa līdzjūtība palīdz pārvarēt sāpju smagumu Līlijai Baukšei un Kristīnei Fībigai, mūsu un māti VALIJU pavadot mūžības aizsaules ceļos.
Alda, Zinta, Rudīte

*Ir klusums,
Kas pasaka vairāk par vārdiem.*

/Z.Mauriņa./

Skumju brīdī esam kopā ar Kristīni, māti aizsaulē pavadot.
Kaimiņi *Sniedzēs* un *Muižarājos*

*Tikai klusa sāpe sirdī
Ilgi vēl pēc tevis sauks.*

/J.Silazars./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Jānim, Kristīnei un pārējiem piederīgajiem, VALIJU aizsaulē aizvadot.
Dzintra, Rūdofls, Liga

Mūsu visdziļākā līdzjūtība Grosbāržu ģimenei, KĀRLI mūžības ceļos pavadot.
Ozoliņu ģimene

*Cilvēka mūžs ir līdzīgs koklei,
Pārtrūkst stīga, un viss paliek kluss.*

/Ā.Elksne./

Izsakām līdzjūtību Līlijai Grosbārdei, vīru mūžībā pavadot.
Rumbiņas dziedātāju kopa

*Šīs atmiņas ir saules gabaliņi,
Kas visam mūžam nerimst gaismu dot.*

/J.Silazars./

Izsakām dziļu līdzjūtību Melānijai lielajās bēdās.
Kabiles pensionāru apvienība

*Reiz pienāk diena, nelūgta un skarba,
Kad dzīļi, dzīļi daudzēm sirdis sāp.*

/O.Skuja./

Skumju brīdī esam kopā un izsakām visdziļāko līdzjūtību JANAS ROZENTĀLES tuviniekiem, viņu mūžībā aizvadot.
Operācijas bloka kolektīvs un ārsti

*Ir klusums,
Kas pasaka vairāk par vārdiem.*

/Z.Mauriņa./

Izsakām līdzjūtību Andrim Keišam, vecmāmiņu mūžībā pavadot.
Mājas *Madaras* iedzīvotāji

*Saņem, labā Zemes māte,
Vienu sirmu māmuliņi,
Apsedz viņu silti, silti
Savām skuju villainēm.*

/T.dz./

Izsakām dziļu līdzjūtību Mārai ar ģimeni, māmuļu mūžībā pavadot.
Elita un Inita ar ģimenēm

*Dieviņš deva, zeme ņēma,
Zeme visu nepaņēma.
Mīļi vārdi, labi darbi,
Tie palika šai saulē.*

/T.dz./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Mārai, Gitai un pārējiem tuvajiem, mammu, omīti un vecomīti mūžībā pavadot.
Sargi, Sveta, ekspedīcija un šoferi

*Ir zelta stīga aplklususi,
Un dziesmas ceļš ir pušu rauts.
Vien kāda roze dārzā skumji
Vēl tavu vārdu ilgi sauc.*

/G.Račs./

Visdziļākā līdzjūtība ANTRAS VIĶES tuviniekiem skumjajā brīdī.
Antras klasesbiedri

Izsakām līdzjūtību JĀŅA VĪTOLIŅA tuviniekiem.
Kuldīgas taksometru vadītāju kolektīvs

*Ja nākas kaut ko ļoti tuvu zaudēt,
Tad nākas gluži cilvēcīgi skumt.*

/O.Vācietis./

Izsakām dziļu līdzjūtību Inesei Vītoliņai, meitām un dēlam, JĀŅI VĪTOLIŅU mūžībā pavadot.
Kaimiņi Pētersonu, Tobiju ģimenes un Valda

*Un tavu smaidu, vienkāršu un siltu,
Mums vajadzēs tik sirdis saglabāt.*

/I.Mežnora./

Izsakām līdzjūtību Helmutam un piederīgajiem, no ALBERTA GAIĻA atvadoties.
Mednieku klubs *Lūsis*

*Mūža vakars krēslas spārnēm
Tumsu auž un zvaigznes dedz.
Un pār gadiem aizgājušiem
Lielais miers nu sagšu sedz.*

/Z.Purvs./

Esam kopā ar Daci Jansonī, tēti mūžībā pavadot.
Kolēģi no apstādījumu uzraudzīšanas komisijas

*Lai tēva mīlestība paliek dzīļi sirdī
Par avotu, kur mūžam spēku smelt.*

/I.Mežnora./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Dacei Jansonei, tēvu mūžībā pavadot.
Kuldīgas novada pašvaldība

VĀRDADIENAS

No 30.decembra līdz 9.janvārim

30. Dāvids (1962), Dāvis (3376), Dāniels (427), Daniela (1846), Daniels (5574)
 31. Silvestrs (248), Silvis (22), Kalvis (676)
 1. Laimnesis (25), Solvita (2415), Solvija (8)
 2. Indulis (764), Ivo (2360), Iva (33), Ivis (32)
 3. Miervaldis (398), Miervalda (1), Ringolds (147)
 4. Spodra (210), Ilva (963), Ilvita (42)
 5. Sīmanis (20), Zintis (499)
 6. Spulga (38), Arnita (406)
 7. Rota (190), Zigmārs (700), Juliāns (95), Digmārs (7)
 8. Gātis (5104), Ivanda (175)
 9. Kaspars (8871), Aksels (375), Alta (23)
Populārākie: Solvita un Kaspars.

Patīkams gada sākums

Ilva Zavicka, kuldīdzniece, strādā Ventpils muzejā:

– Labi, ka esmu piedzimis kā meitene. Ja būtu puika, mani sauktu Salvis. Tas nenozīmē, ka šis vārds nav labs, bet es negribētu, lai tā sauc mani. Mamma gan tagad saka: diezin vai gribējuši tā saukt, bet es atceros, ka bērnībā tā teica. Vārds Ilva man patīk. Lai arī tas nav ļoti populārs, paralēlklasē man bija vārdamāsa, un tagad darbā esam divas. Pēc raksturiem esam atšķirīgas, bet šad tad līdzīgi apģērbušās. Mums abām ir balta mašīna, un smejamies, ka bieži to reizē esam nomazgājušas. Laikam gaisā ir kas tāds, kas liek tajā dienā Ilvām justies līdzīgi. Ģimenē mani vārdā kāds sauc ļoti reti. Brālis Arvis, māsa Laura un arī vecāki uzrunā tikai kā māsu: māsiņ, to, māsiņ, šito.
 Vārdadiena 4. janvārī tāpat kā dzimšanas diena 5. maijā man ir pēc oficiālajām brīvdienām. Visi no svinēšanas jau piekusuši, bet vienalga ar kādu gardumiņu vai puķīti atceras. Vārdadiena ir kā tāds patīkams gada sākums.

PĀRDOD

Veikals **DAGUS** Liepājas ielā 51 strādā attālināti: pasūtījumi pa tālr. 27751523, norēķini ar pārskaitījumu. Darba apģērbi, apavi, veļa.

Pārdodam svaigi atdzesētus **CŪKGAĻAS** pusliemeņus (svilinātus). Vidējais pusliemeņa svars: 40–45 kg. Cena – 2,40 EUR/kg. Piegāde bez maksas. Tālr. 28926174.

KARTUPEĻUS pārtikai un lopbarībai. Tālr. 28807400.

SIA Vēvers pārdod priedes skaidu kuri-nāmās **BRIKETES** ar piegādi. Cena: 130 eiro. Tālr. 26651831.

Piedāvājam kvalitatīvas bērza **BRIKETES**, ilgi deg, mazs pelnu atlikums, ar visu piegādi Kuldīgā tikai 128,80 eiro par paleti. Tālr. 20331463.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 27885688.

Sausu **MALKU** maisos, kravās. Tālr. 26544462.

SIA **AJG plus** – sažāgētu nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Pārdod ar piegādi zāgētavas atgriezumu **MALKU**; skaldītu malku; 3 m garu meža malku. Tālr. 29249578.

Sausu **MALKU** maisos. Tālr. 22377474.

DAŽĀDI

Sertificēta **BŪVFIRMA** ar pieredzi veic dažādus būvdarbus, dokumentācijas noformēšanu. Tālr. 29705025.

citro

VISS TAVAM SVĒTKU GALDAM - IEPĒRCIES ATTĀLINĀTI CITRO E-VEIKALĀ KULDĪGĀ

www.citro.lv

Pasūtījuma veikšana T: 22725553
 Pirkuma saņemšana veikalā Kuldīgā, Mucenieku ielā 26

KUREKSS

PĒRK

cirsmas
 mežu īpašumā
 skujkoku zāgbalķus

Zvaniet, nāciet, vienosimies, piedāvāsim Jums visizdevīgāko risinājumu!

PAAUĢSTINĀTAS CENAS! APMAKSA TŪLĪTĒJA!

BEZMAKSAS ZĀGBĀĻŅU TRANSPORTS privātpersonām no Ventpils, Kuldīgas un Dundagas novadiem

- Cirsmas, meža īpašumi: tālr. 63624364, 29403378;
- Zāgbalķi: tālr. 29141474;
- Transporta pakalpojumi: tālr. 29133213, 26551033

www.kurekss.lv

LAIKA PROGNOZE

Siltākais vēsturē

Pēc baltajām Ziemassvētku brīvdienām šī nedēļa nākusi ar atkalu. Sinoptiķi prognozē, ka gadumijā var atgriezties neliels sals, bet īpašu nokrišņu nebūšot.

Pēc Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centra datiem šis gads bijis vissiltākais. Pasaules Meteoroloģijas organizācijas ziņojumā teikts, ka daudzviet bijis ievērojami siltāk par klimatisko normu. Kopš 80. gadu vidus Arktika sasilusi vismaz divas reizes straujāk nekā vidēji pārējā pasaule, tā pastiprinot ledāju kušanu.

Latvijā gada vidējā temperatūra bijusi virs +9 grādiem jeb vairāk nekā divus grādus virs normas. Janvāris un novembris bijuši vissiltākie, februāris, jūnijs un oktobris – otrie siltākie, bet septembris – trešais siltākais kopš novērojumiem 1924. gadā. Šodien vējš pūš no DR, tādējādi siltums ir jūtams. Vecgada diena Viduskurzemē būs saulaina, nokrišņi nav gaidāmi, būs ap +2 grādiem, naktī zem nulles, pūtīs lēns austrenis. Jaungada diena būs mākoņaina, gaidāms slapjš sniegs.

Daina Tāfelberga

MEKLĒ MĀJAS

Dorai pazuduši saimnieki

Saldus dzīvnieku patversmē īpašnieku gaida astoņus gadus veca suņu meitene **Dora**, kas turp no Kuldīgas aizvesta 18. decembrī. Ir čipēta un reģistrēta, bet darbiniekiem nav izdevies nevienu sazvanīt, jo pa datu bāzē norādīto telefonu neviens neatbild. Ja kāds zina, kam suns pieder, lūgums ar šo ziņu dalīties! Tālr. 29391282, e-pasts: salduspatversme@inbox.lv.

Daina Tāfelberga

Jaunsardzes centrs izsludina atklātu konkursu uz 1. novada nodaļas JAUNSARGU INSTRUKTORA amatu Kuldīgas pilsētā (1 slodze) uz nenoteiktu laiku

Galvenie amata pienākumi:

- organizēt jaunsargu kandidātu uzņemšanu Jaunsardzē un nodrošināt mācību grupu komplektēšanu atbilstoši jaunsargu programmas specifikai;
 - plānot, organizēt un vadīt jaunsargu praktiskās un teorētiskās nodarbības atbilstoši normatīvo aktu prasībām;
 - sagatavot nepieciešamo dokumentāciju par pasākumu organizēšanu (tāmes, dienas kārtību, nodarbību plānus u.c.) atbilstoši metodiskajiem norādījumiem;
 - veikt jaunsargu vienības mācību darba analīzi, iesniegt priekšlikumus par mācību darba pilnveidošanu;
 - ievadīt informāciju par vienības jaunsargiem un mācību grupu aktivitātēm datu bāzē *E-klase*.
- Prasības pretendentiem/-ēm:**
- atbilstība Bērnu tiesību aizsardzības likuma 72. panta piektajā un sestajā daļā minētajām prasībām;
 - augstākā vai vidējā profesionālā izglītība, kas papildināta ar 72 stundu apmācību programmu pedagoģijā;
 - pieredze darbā valsts pārvaldē vai pedagoģiskā darba pieredze (ne mazāk kā viens gads);
 - interešu izglītības jomu reglamentējošo tiesību aktu pārzināšana;
 - izpratne par valsts pārvaldi, aizsardzības nozari un Jaunsardzes centra vietu tajā;
 - pieredze ar MS Office un citām datorprogrammām amata pienākumu izpildei nepieciešamajā līmenī;
 - B kategorijas autovadītāja apliecība;
 - vēlme apgūt darbam nepieciešamās zināšanas un prasmes, regulāri piedalīties kvalifikācijas celšanas pasākumos;
 - labas plānošanas un organizēšanas prasmes;
 - spēja strādāt komandā.

Priekšroka tiks dota pretendentiem, kuri beiguši jaunākā instruktora vai instruktora speciālista kursu Nacionālo bruņoto spēku Mācību vadības pavēlniecības Instruktoru skolā.

Amats ir klasificēts 35. saimes II līmenī (9. mēnešalgu grupa). Bruto mēnešalga: no 753 līdz 1190 EUR (atkarībā no kategorijas, kuru nosaka, ņemot vērā pretendenta profesionālo pieredzi attiecīgajā jomā, kas iegūta pēdējo piecu gadu laikā un ir būtiska iestādes funkciju izpildei, un kvalifikācijas). Pretendentiem/-ēm pieteikties līdz **2021. gada 15. janvārim**. Pieteikuma vēstuli, CV, izglītību un citu pretendenta kvalifikāciju apliecināšu dokumentu kopijas iesniegt vai nosūtīt pa pastu: Jaunsardzes centrs, K.Valdemāra iela 10/12, Rīga, LV-1473, vai e-pastā: konkursi@jc.gov.lv. Pretendenti, kuri izglītību ir ieguvuši ārvalstīs, lūdzam pievienot dokumentu par tās akadēmisko atzīšanu Latvijā.

Papildu informācija par Jaunsardzi – interneta mājaslapā: www.jc.gov.lv. Tālr. uzzinām: 26332814, 67335351. Informējam, ka pēc dokumentu atbilstības izvērtēšanas konkursa 1. kārtā sazināsimies tikai ar tiem pretendentiem, kuru kandidatūra tiks izvirzīta konkursa 2. kārtai. Tikš izskatīti to pretendentu pieteikumi, kuri būs iesnieguši visus norādītos dokumentus.

Jūsu pieteikumā norādītie personas dati tiks apstrādāti tikai šī konkursa norisei.